

RYSKA POSTEN

Nr 4/2011

God jul och gott nytt år!

MEDLEMSTIDNING FÖR RUSSIAN BLUE KLUBBEN

Medlemsavgifter för 2011

Huvudmedlem	175 kr
Familjemedlem	50 kr
Gåvoprenumeration	50 kr

(endast till veterinärer och djursjukhus)

Klubbens PlusGiro: 430 52 40-6

Vill du bli medlem? Betala 175:- på ovanstående PG-nummer och ange namn och adress.

Omslagsbild:

S*Barynia's Signe. Uppfödare, ägare och fotograf: Elisabeth Jacobs

Nästa nummer...

Nästa nummer beräknas komma ut i slutet av mars. Material till tidningen vill vi ha **senast den 31 januari**.

RYSKA POSTEN

medlemstidning för
Russian Blue Klubben
nr 4-2011 årgång 34

Ansvarig utgivare

Christina Linder 070-291 98 00

Redaktion

Elisabeth Larsson 0523-702 71

Berit Arlebjörk 031-24 48 83

Karin Johansson 031-42 37 17

Layout

Thomas Ruuth

Teckningar

Mary-Ann Andersson

Texter och pappersbilder skickas till

Elisabeth Larsson, Sjömärkegatan 17

456 34 Kungshamn

ryskaposten@russianblueklubben.se

Digitala bilder till

rpfoto@russianblueklubben.se

Utställningsresultat skickas till

utställningsredaktor@russianblueklubben.se

Ryska Postens innehåll publiceras och lagras elektroniskt. Den som sänder in material anses medge sådan hantering. Skicka med frankerat svarskuvert om insända fotografier önskas i retur. **Redaktionen förbehåller sig rätten att korta och redigera insänt material.** Redaktionen ansvarar ej för icke beställt material. För riktighet i sak och innehåll i publicerade artiklar och insändare ansvarar respektive författare. Åsikter och värderingar i brev, insändare och artiklar är skribeternas egna. Tänk på att hålla en anständig ton i insänt material.

Adressändring meddelas till:

Jan Nilsson, N. Skeppspromenaden 15,

417 63 Göteborg, 031-47 51 46

kassor@russianblueklubben.se

www.russianblueklubben.se

innehåll

- 3 Ordföranden har ordet
- 4 Medlemsinfo
- 5 Fotokalender, russian-blue seminarium i Helsingfors
- 6 Att älska ryssar...
- 8 Svartsjös Andromeda "Julia"
- 9 Lion's Misha
- 10 Nytt från Lotus och Gaia
- 12 Miami väntar ungar
- 14 Pikkos utflykt
- 16 S*Royalgreys tredje kull
- 19 Det första grupporträttet
- 20 Scandinavian Winner Show
- 22 Smekmånad i Sverige
- 24 Spinnmeister och Minste
- 26 Kullinformation, Lookalike-tävling
- 27 Det ska vi fira!
- 28 Avelshanar
- 30 Delresultat, kommande utställningar, utställningsnytt
- 34 Nya medlemmar, Ryssfest i Väst, rasringar, styrelsen, vem gör vad?

redaktionen har ordet

Det är första söndagen i advent när jag skriver det här. Utanför fönstret blåser det så huset skakar och vi tänder ljusstakar och stjärnor i fönstren. Snart är det jul!

Katterna ligger och myser på sina favoritplatser och om en stund får de sällskap av matte för Ryska Posten nr 4/2011 är nu klar och kommer att skickas till tryckeriet.

Tack för att ni har bidragit med texter och bilder! De är jätteroligt att så många ville skriva. Ett speciellt tack till våra finska medlemmar! Vi kunde tyvärr inte få plats med alla bidrag som kom till det här numret, men det som inte kom med sparar vi till nästa nummer.

Var försiktig i december med levande ljus, giftiga växter och julklappssnören!

God jul och gott nytt år!

Elisabeth Larsson

*S*Bollers Dizzy och S*Abrumas Fija(Misty) Foto och ägare Thomas Ruuth*

OBS! Höjd medlemsavgift – nu 175 kr

Den nya medlemsavgiften för 2012 är 175 kr för huvudmedlem. De övriga medlemsavgifterna kvarstår som tidigare: Familjemedlem 50 kr och gåvoprenumeration (endast till veterinärer och djursjukhus) 50 kr.

För den nya rabatten till uppfödare som betalar medlemskap för sina kattungeköpare (50 kr per kattungeköpare), se styrelseprotokollet på annan plats i denna tidning, sidan med kullinformation och <http://www.russianblueklubben.se/formedling.htm>.

Det bidde inga kattungar, det bidde en kastrat! Ja, så kan det gå när man är uppfödare, även om det tack och lov mestadels går bra. Zelda ådrog sig tyvärr en livmoderinfektion, pyometra, efter parningen i Finland. Det är ett allvarligt tillstånd som kan drabba alla och inte handlar om någon smitta utan om ren otur. Dock finns det risk att honkatten får tillbaka besvären vid kommande parningar och dräktighet, något jag inte ville riskera att utsätta min tappra Zelda för – efter förhållandevis lite vända valde jag därför att kastrera henne istället för att försöka behandla. Mina katter har alltid varit friska och det var hemskt att se henne sjuk, trots att jag är van att vårda svårt sjuka och skadade människor är jag en mycket blödig matte och Zeldas välmående kändes viktigare än min längtan efter kattungar. Själv bryr hon sig nog inte alls om att hon inte får några fler ungar, och jag hoppas Zelda istället blir mormor någon gång under 2012. Jag är tacksam över mina tidigare 6 kullar och 17 kattungar som hittills förts friska och välskapta utan problem, och som uppfödare får man räkna med att det inte alltid går som planerat, förr eller senare stöter de flesta av oss på problem av något slag. Efter denna lilla motgång har jag påbörjat spaningarna efter en lekkamrat till Zelda tillika ny avelshona för mig.

Apropå det så har jag funderat en hel del på så kallade avelsrestriktioner, ett fenomen som vi inte haft inom russian blue-aveln i Sverige tidigare men som nu kommer att bli allt mer vanligt exempelvis med en del amerikanskättade ryssar. Är det bra eller dåligt? Fördelar och nackdelar, och för vem? Finns det överhuvudtaget några fördelar om man ser det ur ett strikt djurhälsoperspektiv? Rasen borde ju vara mest gynnad av en så bred avelsbas som möjligt med många uppfödare som har olika åsikter och därför gör olika val i sitt avelsarbete, det bidrar till genetisk bredd som är jätteviktigt för fysisk och psykisk hälsa samt i längden överlevnad. Har du några åsikter i frågan så skriv gärna till Ryska Posten, ämnet är intressant och det finns många aspekter att lyfta fram. Viktigt att säga i sammanhanget är dock att om man väljer att skaffa en katt med avelsrestriktioner bör villkoren i överenskommelsen ovillkorligen följas, och man ska se till att ha det hela skriftligt och underskrivet med ett ex till både säljare och köpare.

Slutligen vill jag önska er alla en riktigt skön jul och nyårshelg!

Christina

KATT OCH HUND

Milou med sin hundkompis

Milou (S*Grrr Levis Mikado Sidereus) har en kompis som heter Yimkin. Han är en saluki. Jag skulle vilja påstå att saluki är hundvärldens russian blue. Både russian blue och saluki är långbenta, smala och eleganta. Båda raserna har också ett vänligt, mjukt och värdigt sätt.

Salukin är inte så framfusig som många andra hundraser, och den varken dreglar eller flåsar. Inomhus är salukin lugn och stillsam. Den rantar inte omkring fram och tillbaka utan rullar ihop sig i sin korg – som en katt. Utomhus är det

annorlunda. Salukin tillhör rasgruppen vinthundar och härstammar från Mellanöstern. I öknen använde beduinerna dem som jakthundar på snabba djur. Får Yimkin syn på en hare vill han förstås jaga den. De flesta saluki vill även jaga katter som de får syn på, men Yimkin har en speciell relation till katter. När han var valp träffade han ibland en siames som uppfosttrade honom så strängt att han först blev rädd för katter. Senare har han dock lärt känna flera katter som han har blivit kompis med. Han hade en särskilt god kattvän som hette Isa. Varken Yimkin eller Isa hade emellertid

Milou gillar även porslinshundar

riktigt klart för sig vem som var störst av de båda: Katten var inte mycket större än Yimkins huvud, så det var en komisk syn att se då hon moderligt tvättade den stora hunden!

Att katter har ett fint sätt vet vi ju redan, men hundar brukar i allmänhet vara mer framfusiga av sig. Så inte Yimkin. Yimkin är hänsynsfull mot katter: Sitter Milou på golvet där Yimkin vill fram så backar Yimkin eller går försiktigt vid sidan om Milou. Ja, Yimkin är nästan lika trevlig som – en katt!

Text och foto: Susanne Södergren

Medlemsinfo

STYRELSEMÖTE I RUSSIAN BLUE KLUBBEN I BORÅS, 2010-08-25

Närvarande: Martin Hjerstrand, Jan Nilsson, Christina Linder, Benny Widar, Ywonne Wildtberg och Karin Johansson.

MÖTETS ÖPPNANDE

Christina öppnade mötet.

GODKÄNNANDE AV DAGORDNINGEN

Mötet godkände förslag till dagordning.

SKRIVELSER

Inga skrivelser inkomna.

RYSKA POSTEN

Nya plastfickor att lägga i tidningarna behöver införskaffas då de gamla börjar ta slut. Benny ombesörjer en sådan beställning.

Beslut om att skänka en RBK t-shirt till de som bidrar med en artikel till Ryska Posten och vill ha en sådan. Denna information ska också införas på annan plats i Ryska Posten.

RYSKA BODEN

Information om vad som säljs i Ryska Boden införs i nästa nummer av Ryska Posten.

EKONOMI

Kassören redogjorde för det ekonomiska läget. Det fanns inget speciellt att ta upp.

Nya inbetalningskort behöver eventuellt införskaffas under hösten. Benny undersöker detta.

RBK:s AVELS- & HÄLSORÅD

Information om rådet och Avelsfonden finns på RBKs hemsida.

RBK:s INFORMATIONSTJÄNST

En uppdatering av kattunge- och uppfödarbrevet ska påbörjas. Ywonne undersöker detta vidare.

UPPFÖDARRABATT PÅ MEDLEMSKAP TILL KATTUNGEKÖPARE

Styrelsen diskuterade att införa uppfödarbrevet på medlemskap till kattungeköpare. Traditionen i RBK att bjuda sina kattungeköpare på ett års medlemskap behöver aktualiseras, styrelsen beslutade därför att klubbens uppfödare ska erbjudas rabatt på köparnas medlemsavgift enligt följande villkor:

Uppfödarbrevet på medlemskap till kattungeköpare

Som uppfödare i Russian Blue Klubben kan du bjuda dina kattungeköpare på ett års medlemskap till det rabatterade priset 50 kronor/kattungeköpare. Rabatten gäller ett medlemskap per såld kattunge.

Betala in 50 kronor per kattungeköpare till RBK och uppge "uppfödarbrevet". Skicka samtidigt ett mail till kassören med följande information: såld kattunges namn och registreringsnummer samt köparens namn, adress och

telefonnummer. Gärna mail-adress också om sådan finns.

Uppfödaren måste skicka in alla dessa uppgifter till kassören i samband med att inbetalning görs för att rabatten och medlemskapet ska gälla. Klubben kommer inte att återbetala uppfödare som skickar in felaktiga eller ofullständiga uppgifter.

INFOTIDNINGEN

Framtagning av ett av en ny informationstidning påbörjas under hösten. Som ett steg två diskuterades även en kortare infobroschyr som skulle kunnas printas ut från hemsidan.

ÅRSALMANACKAN

Se punkten "Beslut tagna via e-post".

FACEBOOKSIDAN

Martin fortsätter som administratör för facebook-gruppen och ordnar så att någon mer blir administratör.

Beslut om att göra Facebook-gruppen öppen. Information om detta ska in i Ryska Posten och på Facebooksidan.

TÄVLINGEN ÅRETS RUSSIAN BLUE

Benny Widar och Anna-Lena Wennergren är nu ansvariga för tävlingen.

RYSSFESTER

En ryssfest kommer att hållas i Göteborg den 31 augusti och en i Stockholm den 8 september.

BESLUT TAGNA VIA E-POST

Beslut om att Sig-Britt Gårdhs gåva till Russian Blue Klubben på 1000 kr sätts in på Avelsfondens konto.

Beslut om att priset för en stycken årskalender fr.o.m 2012 ska vara 110 kr inklusive porto. Det är en höjning med 11 kr jämfört med kalendern för 2011 som beror på ökade porto-kostnader. Övriga priser för kalendrarna kvarstår.

ÖVRIGA FRÅGOR

Återvärvningen av medlemmar innebar glädjande att 35 stycken medlemmar stannade kvar i klubben.

RBK:s ordförande tar upp frågan med övriga styrelsen om huruvida man kan tänka sig samarbete med SVERAK-klubben Ryssfolket inom vissa områden, och om detta ska ske måste hela styrelsen vara enig i beslutet. Styrelsen enas om att man i nuläget kan tänka sig samarbete inom hälsofrågor och gemensamma medlemsträffar.

NÄSTA STYRELSEMÖTE

Planeras till slutet av året.

MÖTETS AVSLUTANDE

Christina tackade för visat intresse och avslutade mötet.

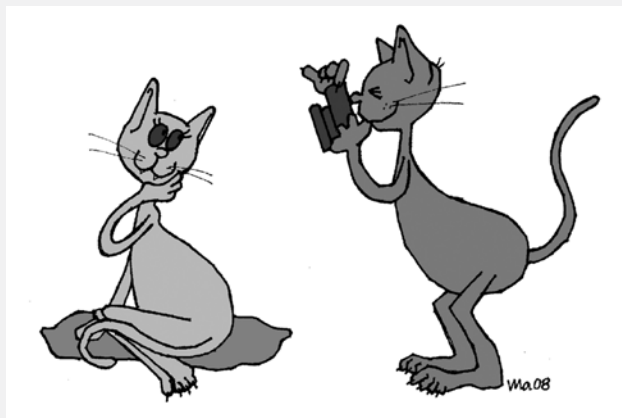
Mötessekreterare

Karin Johansson

Mötesordförande

Christina Linder

Fotokalendern

Har du glömt att beställa en kalender för 2012?

Ingen fara – det finns fortfarande kalendrar kvar!

Kontakta **Karin Johansson på sekreterare@russianblueklubben.se** eller **031-42 37 17** så skickar hon så många kalendrar du vill ha.

Pris: 1 st 110 kr, 3 st 273 kr, 5 st 364 kr.

Valberedningen informerar

Tiden går fort och nu är det dags för Russian Blue Klubbens medlemmar att tänka till om lämpliga personer till nästa styrelse. Förslag på styrelserepresentanter, sittande som nya, kan lämnas till någon av oss i valberedningen:

**Veronica Nilsson 031-18 42 61,
mecky@comhem.se**

**Eva Nilsson 013-14 78 75,
eva@tsaritzas.se**

**Elisabeth Jacobs 0278-191 30,
rysskatten@hotmail.com**

Välkommen till vårt russian blue-seminarium i Helsingfors!

Finska russian blue-föreningen firar 20-årsjubileum år 2012 och arrangerar bland annat ett ras-seminarium i Helsingfors den 21 januari 2012.

Seminariet inriktar sig främst på rasen russian blue, uppfödning, mål, utmaningar och rasens roll i FIFe just nu och i framtiden. Nordiskt och europeiskt samarbete är framtiden. Världen har blivit mindre på alla sätt, kattuppfödning är inget undantag. Vilka är de största utmaningarna för rasen i framtiden och hur kommer uppfödare, domare och intresserade av rasen att kunna möta dessa utmaningar?

Hälsofrågorna är viktiga att belysa och russian blueaveln kommer inte bara i Finland och i de nordiska länderna, utan över hela världen, att mötas av utmaningar på grund av rasens snäva genpool.

Vårt seminarium riktar sig inte bara till uppfödare och domare, utan också till dem som har russian blue som ett älskat sällskapsdjur. Alla som är intresserade av rasen är hjärtligt välkomna! En gemensam middag kommer att anordnas på kvällen med god mat och trevligt sällskap.

Mer information kommer att finnas på www.suomenvenajansiniset.fi och Suomen Venäjäniniset ry på Facebook.

Kostnad: 12 euro för medlemmar och 17 euro för icke-medlemmar. Kaffe på morgonen och lunch med kaffe ingår i priset. Betalas senast 14 januari 2012 till:

BIC/SWIT: NDEAFIHH (Nordea Bank, Helsingfors)

IBAN: FI89 1262 3000 5188 57

Anmälan och frågor:

Marianna Ripatti

mob + 358 50 587 4054

marianna.ripatti@gmail.com

**Suomen Venäjäniniset ry
(Finska russian blue-föreningen)**

Lilla Totiki

9 månader, kommer från Umeå och uppfödare Kajsa Berggren, SE*Skuggpanterns. Han kom med flyg till Bromma en solig lördag i maj, där jag hämtade honom. Det är några månader sedan nu och han har växt en hel del, han har blivit en riktigt stilig ung man.

Tottis, som han kallas till vardags, är en påhittig herre med många strängar på sin lyra. Saknar vi något här i huset är det lika bra att kolla under min säng för där hittas en hel del "byten", ofta söndertuggade. Men det gör ingenting för han är ett riktigt charmtroll och ger oss mycket kärlek och många goda skratt.

Gurli Eriksson

Att älska ryssar...

Acke, foto Kerstin Degerman

Hej! Jag heter Kerstin Degerman, och bor i Esbo, en stad som gränsar till Helsingfors. Mitt stamnamn kommer från platsen där den första kullen föddes - Grindbacka. Min uppfödning är i det mycket lilla formatet, en kull per år, max. Delvis bor mina ryssar och jag i höghus, men minst 4 månader om året bor vi på Grindbacka, i ett litet, gammalt hus med en jättelik trädgård. Båda adresserna finns i Esbo.

Jag halkade in på uppfödning av ryssar av en slump. Att jag ville ha en russian blue, kommer en väninna ihåg att jag talade om redan i början av 80-talet. De måste ha varit otroligt sällsynta i Finland på den tiden, men av någon anledning hade jag läst om dem, sett en bild och blivit förtjust. Mina egna rysshonor skaffade jag 2005, Hofnarrens Anastasija "Mimmi" och kullsystem Hofnarrens Avrora "Malou". Jag hade inga tankar på uppfödning, men förde dem av ren nyfikenhet till en utställning i Helsingfors, utan att ha en aning om hur det hela går till. Jag hade en bordduk att hänga över buren, fel dokument i fickan

och så vidare, men in kom vi, och Anastasija klarade sig jättebra. Hon blev BIV i klass 11 i hård konkurrens, och missade nätt och jämnt att bli nominerad. En av russian blue-uppfödningens verkliga veteraner i Finland, Eija Kauppinen, hittade mig på utställningen, kollade in honorna, och nästan tvingade mig att lova använda någondera till avel.

En snabb start för Grindbacka

Sagt och gjort, jag satte mig in i papperskriget för att få ett stamnamn med hjälp av internet, jag hade ju ingen aning om rasringar och sådant på den tiden. Med hjälp av

Eija hittade vi också en hane, Katzenhof Svante, som blev far till A-kullen. Tanken var, att jag skulle avla på Malou, men slumpen ville att den större honan löpte just när sista chansen att använda Svante var aktuell. Efter mitt första samtal med Eija i januari 2006 födde Mimmi sex stora ungar 26 juni 2006. Och ungarna var STORA! De fyra pojkarna vägde kring 120 gram var, minsta flickan 103 gram. I det här skedet förstod jag inte ens att vara tacksam över att allt gick som smort! Inga problem med att få honan dräktig, inga problem senare heller – hon hade även mjölk till alla sex ungar. Mimmi är med nutida mått mätt en jättelik rysshona, hon vägde ca 4 kg när ungarna diat henne i en månad. Hon

är tyvärr överviktig nuförtiden, men nästan lika lång och hög som sin son, GIC Grindbacka Aleksei "Acke", som är en ren skandinav utseendemässigt.

Acke är min drömpojke och han bestämde sig nog själv för att bli kvar hemma hos mig; jag kunde helt enkelt inte förmå mig att sälja honom. Vi har haft många äventyr ihop, killen var okastrerad ända tills han var ca 4,5 år gammal och han uppförde sig väl hela tiden. Han är också härlig att gå på promenad med – han går i koppel bättre än många hundar. Killen måste även ha kattvärldens längsta tålamod; vi återkommer till detta.

Grindbacka-linjen

Grindbacka-honorna är friska katter som lätt blir dräktiga, som har lätta förlösningar och är stolta lugna mödrar. Så här går linjen på modernet:

- Hofnarrens Anastasija x Katzenhof Svante: (4 hanar, 2 honor), ättlingar finns efter Aksana, CH Arian och GIC Aleksei. Aleksei har även ättlingar i Sverige, efter Katzenhof Exiting Ethan.

Anastasija, foto Kerstin Degerman

...tankar från FIN*Grindbacka

- Grindbacka Aksana x Katzenhof Beloved Bravery: (3 honor, 2 hanar) Brianna har ättlingar.
- Grindbacka Brianna x IC Izzy Blue-Bis (EST): (2 honor, 2 hanar) Clara har ättlingar.
- Grindbacka Clara x SC Hana-Bi Lekan Kwa Afrika: (2 hanar), Daniel är okastrerad och har ett par fästmör på lut.

Grindbacka Brianna har just nu en kull som föddes 9 november, med tre stora hanar och en hona. Kullen verkar jättefin och jämn, ungarna har fina huvuden redan nu tycker jag! Brianna är också kombinerad med Lekan Kwa Afrika, eftersom Clara inte fick någon hona i sin kull. Brianna bor på Sveaborg med Maikki, och kullen är ett samarbete mellan Maikki Rantala och mig.

Ett besvärligt och lärorikt år

Allt har ändå inte varit solsken. Hemlivet har definitivt påverkats av mina ryssar, och sedan ett år tillbaka lever vi i noga avgränsade zoner. Det hela började förra hösten; Ace skulle kastreras, men så hade jag så många jobbresor att jag inte hann med detta. I stället hann Mela Ekman från Hofnarrens tinga Ace för en sista parning. Jag ville inte, vi skulle flytta samma weekend tillbaka till höghuset efter 4 månaders trädgårdsliv, men hon var envis. Det slutade med att jag körde Ace till henne, och vi flyttade tillbaka till lägenheten samma dag jag hämtade hem honom. Tidigare har detta inte varit något problem, Mimmi kanske sniffade och slog irriterat ett slag med tassens, och så var killen välkommen tillbaka hem. Men nu... först kylig iakttagelse av denna okända, farliga katt som plötsligt invaderade lägenheten. Sedan, senare på kvällen, fullt anfall på egna sonen, som blev minst sagt häpen; motvilligt började han försvara sig.

Så blev det sedan, hela vintern: Mimmi kunde inte tåla anblicken av sin forna bästa vän, sin son. Jag kastrerade Ace i december 2010 - parningen visade sig

resultera i en skendräktighet, men för mig var det primära att få hemfriden tillbaka. Det hjälpe inte att kastrera. Jag hade redan tidigare varit tvungen att separera de två honorna jag köpte 2005. Mimmis syster Malou blev så aggressiv mot sin syster, i det skede Malou var fertil och Mimmi redan steriliserad, att jag har haft Malou placerad hos mina föräldrar sedan dess. Jag försökte para

Brianna, foto Maikki Rantala

Malou, men det lyckades inte heller, hon fick missfall och steriliserades och bor nu lycklig som ensam katt med mina föräldrar. Tyvärr tror jag att problemen började där, Mimmi fick en modell för hur man hanterar främmande honor, och efter tre dagar hos en höglöpande hona luktade Ace nog mera hona än hane när han kom hem från sin utfärd. Situationen ett år senare är den, att efter idog anpassningsträning, nätdörrar och försiktig samvaro utomhus på sommaren blev det ett par fina veckor med katterna sovande tillsammans i det lilla huset. Lycka! Flytten till höghus blev dock igen svår. Jag har nu en nätdörr till sovrummet också i lägenheten, men stämningen blir hela tiden lugnare och jag tror att katterna kan bo ihop igen hela tiden så småningom. Förtjänsten är nog på sätt och vis Ackes, han har inte påbörjat bråken en enda gång, och han försöker

alltid kommunicera vänligt med sin mor.

Den ultimata ryssen?

I ett skede var jag övertygad om att min mission var att hålla fanan högt för den skandinaviska russian blue-typen i Finland. Fortfarande är det för mig den ursprungliga ryssen. Jag har också envist ställt ut en av de mörkaste nutida ryssarna i Finland, GIC Grindbacka Aleksei. För tillfället är min inställning framför allt dock pragmatisk: Jag tar gärna emot vissa drag från de amerikanska katterna, exempelvis de supergröna ögonen, som de facto är både Briannas och Claras varumärke. Tjock fin päls är också välkommen, men där försöker jag hålla mig till så mellanblått som möjligt. Profilen får dock inte bli för orientalisk, och katterna får inte bli alltför små! Men visst tycker jag att man får mixa, jag har till exempel inget emot litet mera "utställningslynne". Jag anser nog, att i många fall är de katter som är amerikanska i typen mera avslappnade i utställningssammanhang. Man får försöka kombinera det bästa från olika håll. Mina katter har inte brukat märka, och jag har gärna använt hanar som märker så litet som möjligt för att hålla kvar det här draget. Vikten av en stresstålig katt står kristallklar för mig efter ett år av återanpassning. Jag tror en delorsak till problemet i mitt fall är att skandinaviska russian blue-katters instinkter är så starka.

Jag vill inte ge upp en familjemedlem och detta präglar ju mig som uppfödare. Hellre avstår jag från en ny hona hemma just nu än jag ger upp min gamla vän, min första avelshona Mimmi. Jag tror ändå på en fortsättning på Grindbacka-linjen. Den nyfödda E-honan är en möjlig länk i kedjan, och Brianna är fortfarande en fertil hona. Dessutom finns vackra och sociala Grindbacka Daniel hos Tiina och Pekka Mäkinen i Hyvinge.

Kerstin Degerman

FIN*GRINDBACKA

Lite om mig,

Svartsjös Andromeda "Julia"

Jag föddes på Ekerö som Svartsjös Andromeda i november 1998. I februari året därpå tog min dåvarande husse med mig på en biltur som slutade i Göteborg där min nya husse och matte väntade på mig. Efter en gräslig biltur till Varberg kunde jag ta mina nya domäner i besittning, ett helt radhus för mig själv. Nu började de kalla mig Julia i stället eftersom de tyckte det var lite långt med Svartsjös Andromeda

Jag måste säga att jag är lite egen och inte särskilt social. Tycker mest om att ha eget rum och drar mig tillbaka under sängen i mitt rum när det kommer gäster i huset. Jag hatar att åka bil men det hjälper inte hur jag skriker, jag måste ändå följa med ut till båten på sommaren. När jag väl kommer dit så trivs jag jättebra och eftersom vi då bor så tätt sover jag gärna tillsammans med husse och matte.

Det finns mycket att titta på, sjöfåglar och sånt, och ibland gör jag en tur till grannbåten. Då blir husse sur på mig och jag blir omedelbart hämtad tillbaka till vår båt. Myteri, säger han, vad det

nu betyder. Men ibland blir det jobbigt, motorn drar igång och det dånar och gungar. Efter en stund blir det tyst, men det guppar och lutar så jag har fullt sjå att hålla mig fast i kojens. Då brukar jag må dåligt och måste gå på lådan och sedan kräks jag. Efter det brukar jag försöka lägga mig och sova tills det blir lugnt igen. Ibland är vi någon annanstans när jag kommer ut i sittbrunnen igen och ibland ligger vi på samma ställe där vi var när det började dåna. Jag fattar inte riktigt vad de sysslar med. Förra året var vi ute på en sådan tur. Det var faktiskt rätt lugnt så jag varken skrek, gick på lådan eller spydde. Jag hörde matte säga till husse att jag var en duktig skeppskatt och hon band inte fast mig som hon brukar när vi går in vid vår bryggplats, så jag passade på att hoppa över till grannbåten. Men precis när jag hoppade insåg jag att grannarna var i sin båt och då blev jag rädd och försökte vända, men det gick inte så jag ramlade i havet.

Oj, vad jag simmade, jag som inte trodde jag kunde det. Simmade och

ropade på husse och matte. Matte skrek åt husse att hoppa i och rädda mig så han slängde sig i med kläder och allt. Jag är ledsen att medge det men jag rev honom ordentligt. Båtgrannarna runt om kom rusande och det stod folk överallt på bryggorna och tittade. Att de inte har bättre för sig än att vara så nyfikna. Matte tog emot mig på bryggan och virade in mig i ett badlakan och sedan satt vi där jättelänge och jag bara skrek och skrek.

Ingen brydde sig ett dyft om husse, alla bara tittade på mig. När jag lugnat ner mig tog husse vattenslangen och spolade mig med sötvatten. Det var en riktigt läskig dag, kan jag tala om. Efter det har jag slutat besöka grannarnas båt, så inte något ont som inte har något gott med sig, säger de. Husse fick dessutom nya glasögon för han hittade inte de gamla igen. Kanske någon fisk simmar omkring med dem nu.

Annars har jag en ganska skön tillvaro. Husse har slutat arbeta så han och jag tillbringar mycket tid tillsammans när matte är på jobbet. Ibland vill matte att vi ska gå ut ihop när hon är hemma men då brukar jag alltid kolla först om inte husse kan gå ut med mig istället. Det är mycket roligare att gå ut med honom för han släpper lös mig från kopplet så jag kan gå lite för mig själv. Överhuvudtaget är husse nummer ett för mig. Matte muttrar ibland men hon får finna sig i det.

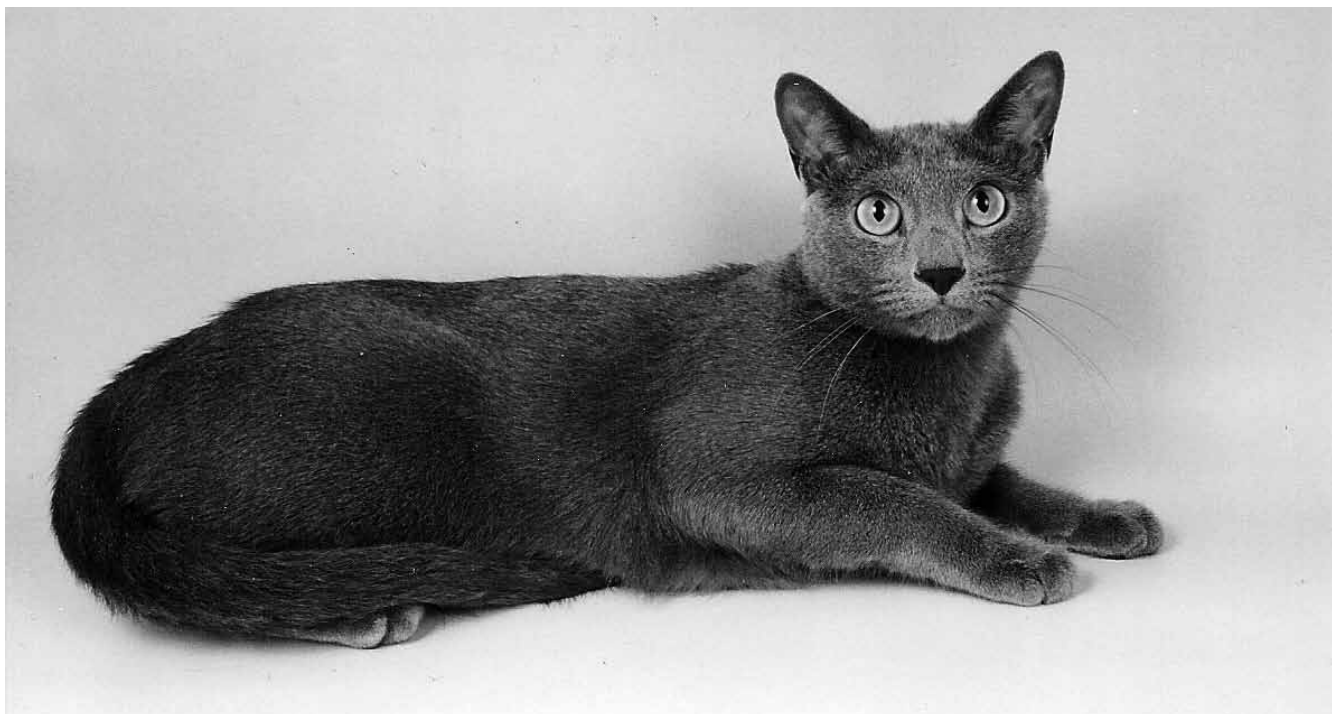
På tal om matte så kan jag berätta att hon går omkring i gummistövlar i vardagsrummet på nätterna. Kan bero på att jag bitit henne i fötterna ibland när hon kommer rusande när jag slåss med en grankatt genom fönstret. Det har faktiskt hänt någon gång att det åkt en kruka. i golvet när vi bråkat och matte gillar inte det. Hon får skylla sig själv om jag biter henne när hon kommer farande när jag är så uppretad, krukor finns det gott om.

Ja, det finns mycket att berätta om mitt liv i Varberg, men jag får nog sluta här.

Julia

Vänner som har lämnat oss

EP & IC Lion's Misha 1998-05-25 – 2011-06-11

Lion's Misha kom till mig i september 1998 som efterträdare till min huskatt Vitali, som avled i april. Han föddes och bodde i Lahtis hos Marjatta och Outi. Tack vare Zarin Dmitri Falalejevits blev jag så förtjust i russian blue-katter, att alla mina därpå följande katter har varit av denna ras.

Allt gick bra och redan i november började Misha sin utställningskarriär som ungdjur i Esbo. Han hade framgång och fick sina titlar:

CH i Tammerfors 1999-05-15

IC i Vanda 1999-08-22

PR i Järvenpää 2000-03-05

IP i Tallin 2000-07-16

GIP i Viborg 2001-06-09

EP i Esbo 2001-11-04

Många gånger var Misha bäst i variant och blev nominerad till panel, en gång var han BOX. Som veteran och samtidigt i klass 2 ställdes Misha ut år 2005 och 2008. Antalet utställningar var 37, av vilka två var presentationer.

Misha blev pappa en gång. Makan Ornella, kallad Tinka, var rysk import. Fem ungar föddes 2000-01-04. En av dem, Kassaran Pena, kallad Petja, kom

till mig som efterträdare till min avlidna huskatt Nina. Petja mår bra. Ingen ville ha Misha till ytterligare parningar och han strilade så mycket att jag inte kunde behärska situationen mer. Han kasterades som ett och ett halvt-åring så fort jag fick veta att Tinka var dräktig. Det är lättare att hålla en kastrats päls i utställningsbart skick än en fertil hanes päls.

Dmitri avled i juni 2010 vid 14,5 års ålder på grund av kroniska andnings-svårigheter. Till efterträdare ville jag nu ha en hona, som inte skulle paras. Jag fick vänta 10 månader. I april kom Hana-Bi Lumen taju, kallad Vickan, till mig. Misha och Petja tog emot Vickan bättre än jag hade anat och snart blev Vickan god vän med Petrus. De är liksom storbror och lillasyster.

Jag ställde ut Vickan som ungdjur i Hyvinge 2011-06-11. Hon betedde sig fint och blev trea bland tio medtävlare.

När vi for hemifrån var Misha som vanligt. Han hade inga sjukdomssymptom. Han hostade bara lite då och då under de senaste två åren. När vi återvände hem såg jag Misha ligga på golvet i sovrummet utan att kunna röra sig. Han var ännu varm. Han hade alltså

avlidit alldeles nyligen. Det är ytterst svårt att få en avliden katt till obduktion på veckoslutet. Utan Eijas hjälp had jag inte kunnat klara mig. Obduktionen visade: en hastig hjärtdöd.

Det är skillnad mellan död och död. Först nu, när jag skriver detta, i juli, börjar jag tillfriskna. Av Marjatta och Outi fick jag dessa ord, som jag här fritt översätter:

Misha Missukkainens minne kommer alltid att bestå i våra sinnen.

En liten grå och ivrig ungdjur blev fullvuxen och erfarenheterna ökade.

Tiden tog hastigt slut och utan smärta gick älsklingen till katternas himmel.

Ännu en gång tackar jag Eija, Marjatta och Outi för att de förde Misha till många utställningar. Åtminstone till utlandet hade jag själv inte kunnat fara med en katt. Utan dessa vänner skulle Misha inte ha haft andra titlar än PR & CH.

Vi saknar Misha så djupt.

Anja Hietala,

EP & EC Kassaran Pena, kallad Petja

PR Kheyron's Petrus

Hana-Bi Lumen taju, kallad Vickan

Nytt från Lotus och

Nu har jag verkligen "skitit i det blå skåpet" bokstavligen talat.

Visserligen inte i något blått skåp, men i mattes högst älskade soffa. När familjen kom hem från två veckors utlandssemester, möttes de i dörren av en högst påtaglig bouché. Under tiden som de var bortresta kom kattvakten som vanligt och gav oss mat. Men jag fick inte gå ut! Detta kunde jag inte tolerera hur som helst och i ren protest kissade jag i soffan. När jag ändå var igång, så bajsade jag lite också. Oj, oj, oj, vad mina aktier sjönk kraftigt! Matte och husse fick utbrott med brottstycken som "bortskänkes" och "veterinär". Sedan

har hela soffan sanerats med tvätt av tyg och badrummet fullt med dynor på tork. Vi hoppas alla att doften går bort, annars ligger jag verkligen risigt till.

Nåja, jag har i alla fall inte kissat inomhus någon gång sedan dess. Men de har köpt några dyra dosor som sitter i vägguttagen här hemma. Något om positiva feromoner, som ska göra mig nöjd och mindre benägen att kissa på andra ställen än utomhus och i lådan. Men jag har fått rumsarrest och när familjen är borta om dagarna så är jag och Lillskiten instängda i sovrummet,

med vatten, låda och den där dosan med feromoner. Det gör mig inte så mycket, för jag sover mest under dagen och sedan kan jag slåss lite med Lilltjejen.

Matte har dessutom kommentarer om min kroppsform. Hon säger inte rakt ut att jag har blivit tjock, men hon säger att jag har "blivit bred om ryggen", "fått en kraftigare siluett" och "ser ut som en skogshuggare". Det innebär att hon har blivit väldigt petig med maten. Nu får jag bara torrfoder (för kastrater) på morgonen och lite grishjärta (eller blötmat) på kvällen. Men vem ska kunna överleva på det? Dessutom är Lillans mat mycket roligare att äta. Så matte har ett himla sjå med att rätt katt ska äta rätt mat.

Det går till så att vi jamar högljutt på morgonen. Då håller hon upp rent vatten och torrfoder i våra skålar. Vi byter genast skål med varandra. Matte lyfter upp och flyttar oss till våra egna skålar. Vi går genast tillbaka till den andres matskål och matte lyfter genast upp oss. Så där håller det på i flera minuter. Jag måste erkänna att matte är ett envist stycke, för till slut så ger vi katter upp. Men när hon sedan går från köket byter vi direkt skål med varandra igen. Kanske därför som vi inte får någon mat under dagen, när vi är instängda i sovrummet?

Jag är i alla fall väldigt kelig och tycker mycket om att bli klappat och kliad. Ofta ligger jag hos matte i sängen och kelar. Det är fortfarande mycket skönt att få magmassage. Är det lite kyligt så ligger jag gärna under täcket. Min päls är fortfarande väldigt silkig och mjuk. Men nu är den tjockare och med min nya kroppsform ser jag ut som en liten björn. Pälsen har blivit mycket mörkare också.

Gaia

Nu när familjen är hemma får jag gå utomhus igen. Det är väldigt spännande och jag är gärna ute hela nätterna. Matte klagar på att hennes nattsömn blir störd, men det är bara för att hon går upp flera gånger och ser om jag vill komma in. Men oftast vill jag inte komma in förrän vid 5-tiden på morgonen. Matte har fått en ny leksak, en GPS, så hon kan se var jag

håller hus någonstans. Det tycker hon är väldigt roligt. Hon skickar sms till mig, så får hon ett sms tillbaka med en karta där det syns var jag befinner mig. Nio gånger av tio så är jag i hästhagen strax bakom huset. Två gånger har jag tappat min dosa. Första gången hade halsbandet gått av och andra gången hade halsbandet gått upp. Dålig kvalitet och matte har nu köpt och

sytt ett halsband som minsann inte går upp eller av. Enda sättet att få av det är att trä det över huvudet på mig. Så jag kan få av mig det om jag skulle fastna i en gren eller något annat.

Men nu måste jag lämna över tangentbordet till Lillskruttan.

Hej då från Lotus

Hej!

Jag måste också få berätta lite om hur det är här hemma och hur duktig jag är! Varje lördag får jag p-piller och det utan minsta protest. Efteråt får jag vitaminer, som är det godaste jag vet. Matte har lärt mig och pappa att sitta vackert och räkka vacker tass, när vi får godis. Det är så roligt, så jag sätter mig direkt när burken kommer fram.

Men jag gillar inte riktigt att klippa klorna. Det är oräddigt att jag måste klippa klorna oftare än pappa, bara för att han får gå utomhus. Jag skulle också gärna vilja vara utomhus. Men jag får bara vara det med sele. Familjen turas om att gå ut med mig, men de tröttnar mycket fortare än vad jag gör. Matte tycker det är så långtråkigt att stå still medan jag sitter eller står och funderar över livet. Ibland tar jag en tugga från något torrt grässtrå och så smyger jag lite på fåglarna. Men med matte klam-

pande efter mig är det inte lätt att smyga på något alls.

I går var matte ute i 30 minuter och sedan husse i 30 minuter, det tyckte de var tillräckligt. Men det tyckte inte jag, inte alls! Jag vill vara ute mycket mer. Men när de öppnar nedre byrålådan i hallen och tar fram selen, då är det jag som kommer som ett skott. För jag vill inte missa utomhusvistelsen, hur lite det än är. En gång när lådan var öppen gick jag och hämtade selen själv. Det tyckte de var duktigt av mig!

Innan jag kom till familjen brukade de leka med pappa med en laserpekare. Det tyckte han var väldigt roligt. Därför har de köpt flera laserpekare nu, som både han och jag kan leka med. Vilken fart jag kan få upp mellan köket och sovrummet, i långa korridorerna. När jag ska stanna eller svänga så blir det nästan bromsspår på golvet. I alla fall så skriker

det om tassarna. Matte är lite orolig att jag ska få brännskador på tassarna. Matte vill gärna att pappsen rör lite mer på sig, så hon brukar leka med honom, men då vill jag också vara med. Det kan bli lite rörigt när vi hoppar över och på varandra.

Pappa har en annan sak för sig också. När jag går helt fredlig eller ligger och lurar på något, så hoppar han fram och på mig! Jag blir ju jätterädd, varje gång! Men han tycker tydligen att det är väldigt roligt, för efteråt ser han riktigt nöjd ut. Men jag tränar på det och snart ska jag minsann skrämma honom ordentligt!

Nu ska jag gå och träna.

Många hälsningar Gaia

MIAMI väntar ungar

Miami har hittat en bra bolåda i locket till lillhusses kattpussel

Vår katt heter Ryssmuhrens Miami och är nu drygt två år. Hon har från början varit väldigt kärvänlig och gosig. Otroligt nyfiken, aktiv och busig. Vill alltid vara med - när man skriver brev, läser mail, städar och lagar mat. Jag har haft förmånen att arbeta mycket hemifrån så vi har varit varandras sällskap på dagarna. Ibland har jag uppfattat henne som min ständiga följeslagare.

Vi tänkte nog tidigt att Miami skulle passa bra som mamma då hon har så mycket kärlek och energi. Och att det skulle vara bra för henne att uppleva att vara dräktig och ta hand om en kull ungar. Vår tanke är också att vi vill ha en katt till i huset och jag vill gärna se att det blir en Izarunge. Hoppas att Miami instämmer.

Vi letade ett tag efter lämplig hane och fick fin hjälp av kunnigt folk från Rus-

sian Blue Klubben. Tack alla ni som varit med och stöttat oss och gett oss goda råd! Ni har varit guld värda! Vi hittade en fin hane, Peggy Lanes Stella Izar, som vi bestämde träff med. Kristina och Lars-åke Svärdsten kom ner från Stockholm med Izar en kväll i augusti. Alla var förväntansfulla och glada!

Men plötsligt förvandlades kärleksnästet till Miamis eget territorium, hon blev helt personlighetsförändrad i samma stund som det fina Stockholmsbesöket klev in genom dörren.

Hon såg ut som en elektrifierad, helt rasande katt. Ja nästan som en "igelkottskatt". Taggig och respektingivande.

Hon flög på Izars bur innan vi andra han blinka, som en katt-amazon flög hon genom luften och gick till attack, väste som en orm och satte sig i respekt. Vi blev chockade och stod som förstenade av hennes utfall. Miamis beteende var en ny upplevelse. Både lite chockande och pinsam faktiskt. (Jag skämdes till och med, tänkte "Herre gud, vad ska Izars matte och husse tänka nu och hur ska dom våga lämna Izar hos en sån här argbigga?")

Vi hade aldrig varit med om en parningsritual och hade inte förväntat oss en så kraftig reaktion. Miami visade en helt

Den blivande pappan Izar sträcker på sig. Foto: Kristina Svärdsten

annan sida och ett temperament som hon aldrig visat tidigare.

Det här var hennes territorium och hon talade om det på ett tydligt sätt. Här äger JAG!

Miami fick gå in i sin bur och Izar fick en chans att komma ut ur buren och bekanta sig med hennes dofter och den nya miljön. Så här i efter hand inser vi att Miami förstås skulle suttit i buren redan då Izar kom, men det förstod vi inte då. Jag trodde i min naivitet att Miami skulle vara lika förtjust i besöket som vi andra var... ha ha.

Vi hade gjort i ordning ett av gästrummen till parningsrum där Miami och Izar kunde få vara i fred. Första timmarna fick de turas om att vara inne i buren och gå fritt. Det blev ett omtumlande möte/upplevelse för dem båda tror jag, Miami var både vettskrämd och upphetsad av mötet och den nya situationen, tassade på helspänn, men ändå nyfiken. För Izar blev det en utmaning att vänta ut och charma Miami och jag måste säga att Izar visade sig ha ett enormt tålamod. Väntade, väntade och väntade lite till. Tålmodigt väntade han ut Miami (argbiggan).

Vi i familjen turades om att kika in i rummet genom fönstret utifrån. Grannarna måste ha undrat vad vi sysslade med när vi stod och kikade in genom fönstret långt fram på kvällen och tidigt på morgonen. För dem som inte kände igen oss fick vi förklara att det är VI som bor där inne. Och att det är parning på gång!

Miami kom förstås av sig i löpet och Izar fick åka hem. Vi bestämde med Kristina och Lars-Åke att vi gör ett nytt försök vid nästa lopp eller nästnasta och det kändes fint. Jag blev alldeles kär i Izar, beundrade hans lugn och hans stabila temperament och ville väldigt gärna ha en kull efter honom.

Det blev tredje gången gillt för de båda och det sista besöket var underbart och se. De såg faktiskt kära ut och Izar var otroligt kärleksfull mot Miami. Tvättade henne så omsorgsfullt efter parningen. I nacken där han hållit fast henne och i rumpan. Miami låg alldeles still och bara njöt.

Izar hade kommit på fredagskvällen. På måndagen löpte Miami fortfarande för fullt och var alldeles skogstokig. Izar hade lagt sig under filten. Han var

Miami roar sig med att titta på golf på teve och försöker fånga bollen

klar, behövde vila och visade inget mer intresse. De få gånger han kom fram från sitt sovställe satt han och tittade ut genom fönstret, tvättade sig lite, åt lite, för att sedan krypa ner under filten igen. Miami däremot hade inte fått nog. Hon gick omkring i rummet, ropade på Izar, gick fram till Izar där han låg och sov och klappade försiktigt med tassens för att tala om att hon fanns kvar i rummet och ville ha mer... ingen reaktion.

På tisdagen låg Izar fortfarande under filten och vi skjutsade hem honom. Trött och nöjd. De följande dagarna, ja, faktiskt en hel vecka om inte ännu längre, letade Miami efter Izar, jamade hela tiden och var liksom orolig i kroppen. Eftersom det här är vår första erfarenhet av parning, löpning osv. så började jag att misströsta och tänkte att det kanske inte blev fullbordat den här gången heller, Jag hade trots allt bara sett ett riktigt parningsförsök.

Tre veckor passerade och vi började ana lite större tuttar och en något rundare mage. Efter ett ultraljud blev det bekräftat att det finns smått som växer. Jag hade redan förstått att Miami var dräktig, så anledningen till ultraljud var egentligen att ta reda på hur många ungar det var, så att man inför förlossningen vet hur många som ska komma. Ultraljudet visade två säkra, troligen tre eller fler... tydligare än så blev det

inte. Vad jag inte visste var att man vid den tidpunkten inte med säkerhet kan fastställa antal, utan det kan man först göra vid en röntgen senare.

I skrivande stund börjar Miami bli riktigt rund och vi i familjen roar oss med gissningstävling om antal och kön och funderar lite kring namn. Från att ha varit en sprallig och livlig tjej har hon förändrats markant. Hon har helt gått in i sin mammaroll där det viktigaste är att skydda ungarna, äta, tvätta sig och sova. Hon håller sig lite mer på sin egen kant, lite mer för sig själv. Hon rullar sig ofta, sträcker ut sig i sin fulla längd, som för att rulla runt med ungarna i magen, leka lite med dem, och visa upp sig för oss. Visst har hon rullat sig förut också, men nu rullar hon sig betydligt oftare. Hon säger: Se på mig och min växande fina mage! Nu väntar vi med spänning på förlossningen. Till jul kommer vi ha huset fullt med små grå springande ungar som busar och står i - goooosigt! Och om allt går som det ska är ungarna leveransklara i slutet av februari.

Jag vill tacka igen för allt stöd och hjälp som vi fått av alla russian blue-älskande människor.

Tack, tack!

**Med vänliga hälsningar
Familjen Lundquist i Linköping.
mer.lu@hotmail.com**

Pikkus utflykt

Jag vill berätta om några dagar i augusti i somras när det som inte får hända NÄSTAN höll på att hända. Det känns bra att kunna dela med sig när allting slutade väl.

Varje sommar tillbringar jag och katterna några veckor i familjens stuga i Haverdal på Västkusten. Det är ett litet hus i ett tätt sommarstugeområde nära havet. Området är väldigt idylliskt och folk strosar mest runt i badrock eller klipper gräset. Bilar gör inte mycket väsen av sig.

Sina tre första somrar i Haverdal tillbringade Pikku inomhus eller i koppel på den lilla gräsmattan. Min andra katt, halvsiamesen Diesel, har hela sitt liv levt under devisen frihet under ansvar och skött det exemplariskt. När Pikku var kastrerad och jag insåg hur ointresserad hon verkade vara av utelivet lät jag henne sommaren 2010 få ta mer och mer eget ansvar över sina promenader. Jag märkte att hon aldrig gick längre än till grannarna och att hon ofta självmant gick in och lade sig för att vila. Alltid inom "rop-håll" och lätt att fånga när det behövdes. Det var härligt att se katterna kuta runt tillsammans och springa av sig all energi!

Nu i somras var vi i där en vecka i juni och katterna njöt av friheten. Vi återkom i slutet av juli och tillbringade en vecka tillsammans med föräldrarna och deras birma och ragdoll i det lilla huset. Trots vissa samarbetsvårigheter mellan katterna höll sig alla fyra alltid snällt kring huset.

Lördag 6/8

Mina föräldrar åker hem med sina katter. Senare på dagen kommer en kompis ut och vi grillar och äter middag på verandan. Pikku och Diesel är lösa runt omkring oss. Vid halv tio-tiden ser vi Pikku sitta vid komposten och spana. Allt är lugnt och fridfullt. Klockan 23 är det dags att ropa in katterna. Men bara Diesel kommer. Jag letar och ropar lite grann men går och lägger mig med öppen sovrumsdörr till altanen. Diesel är orolig. Jag har svårt att sova. Går upp kl. 02 och 05 och ropar. Ingen Pikku. Oron växer i magen även om det än så länge inte känns farligt, bara väldigt konstigt, att hon inte kommer hem.

Söndag 7/8

Går runt bland grannarna och frågar och ropar efter Pikku. Tror fortfarande att hon ska dyka upp när som helst och är inte

så orolig. Diesel håller sig nära och följer med mig och letar.

1 dygn borta. Det ösregnar och åskar och blåser förfärligt. Pikku har aldrig upplevt sånt väder. Nu är någonting fel. Hon har missat både frukost och kvällsmat. Någonting måste vara väldigt fel. Vad kan ha hänt min skatt?

Måndag 8/8

Det regnar och blåser hemskt. Ute och går med Diesel mellan kl. 05 och 07. Vi går mellan sommarstugorna metodiskt och Diesel kryper in under verandor och skjul och jamar efter sin Pikku. När jag ropar Pikku, lockar Diesel, men det blåser så hårt att vi inte hör någonting. Vi går in i alla trädgårdar och jag kikar in i de tomma husen och knacker och lyssnar. Pikku måste ha blivit instängd, resonerar jag. Söndagen var en "åka-hem-dag" och många stängde sina stugor för sommaren. Jag kan inte äta, inte sova. Allting är på hjälpänn i kroppen. Var är min älskling?

Senare på dagen går jag och grannen och bästa vännen Anna längs stora vägen som går ca 300 m bort. Jag förbereder mina ögon på att se Pikku död. Ringer Polisen och anmäler Pikku försvunnen. Ringer djursjukhuset och hör om de fått in en grå katt. Ringer katthemmet och lägger upp en annons på deras hemsida. Tecknar en bild av Pikku och sätter upp så många lappar jag orkar skriva och rita. Cyklar till affären för att sätta upp en lapp och trillar och skrapar knät. Sätter in en annons i Hallandsposten. Den kommer inte att komma in förrän på fredagen.

Jag är yr och kan inte äta någonting. Huvudet värker av gråt.

Inser att något mer måste göras och ringer runt till olika tryckerier om någon kan trycka upp 200 flygblad omgående till en rimlig kostnad. Får napp och gör ett snabbt flygblad i InDesign. När jag är sysselsatt känns det ok. Jag är konstruktiv och gör något för att få att hitta Pikku.

2dygn borta. Måste gå och lägga mig med bara Diesel.

Tisdag 9/8

Min födelsedag. Min värsta födelsedag någonsin. Ute och går med Diesel från gryningen. Kan inte sova, kan inte äta. Kl 10 hämtar jag 200 st flygblad på TyloPrint i Halmstad. Tack! Gör en rutt på kartan och börjar tillsammans med Anna att

HAR DU SETT DENNA KATT?

Snälla hjälp mig att hitta min älskade katt Pikku som har varit spårlost försvunnen sedan lördag 6/8 kl 21!

Pikku är en kastrerad innekatt av rasen Russian Blue och chipmärkt i nacken. Skygg men mycket snäll. Hade ett vitt resårband med namn/nummer om halsen när hon försvann.

Pikku är inte van att vara ute på egen hand!!!

JAG BEFARAR ATT PIKKU HAR BLIVIT INSTÄNGD/FASTNAT NÅGONSTANS!!!

SNÄLLA, TA EN EXTRA TITT I DITT FÖRRÄD/HJODET I Huset etc.!

VAR UPPMÄRSAM PÅ LJUDI!

ÄKTE DIN ÖRNING HEM I SÖNDAGS7 - KÖLA I HONSBEN!

Pikku försvann från Söndagsstugan 5 i Haverdalsbyn. All information mottages tacksamt på 0736-221488 eller charlotte@flaxkatter.se

HITTELÖN 1000kr

knacka på vartenda hus och berätta om Pikku. Delar ut flygblad till alla vi möter. Alla säger "Åh vilken vacker, speciell katt." Men ingen har sett Pikku. "Det skulle vi komma ihåg", säger de. Alla ropar efter Pikku. Så länge jag pratar med folk känns det ok, så fort jag är ensam känns det som om jag ska få panik.

Någonstans måste ju Pikku vara!!

Så länge vi inte hittar en död katt, är det bra, resonerar jag. Är hon död kommer vi förr eller senare att hitta henne. Ingen har heller sett vare sig räva eller grävling i området.

Har hon blivit skrämmd av ovädret och inte hittar hem?

På tisdag eftermiddag ringer en familj från Rosenvägen 1. De har nyss kommit hem och hittat flygbladet och säger att de sett Pikku under sin altan i söndagskväll. Har hon gått SÅ långt, tänker jag. Ca 250 m?

Diesel och jag springer dit på nolltid och genomsöker deras trädgård. Sättet de beskriver Pikku på och hur hon betedde sig säkerställer att det är henne de sett. Men i söndags.., det är ju två dygn sen... Självklart ligger hon inte under deras altan längre. En pojke säger sig ha sett Pikku springa över en väg alldeles i närheten något tidigare under tisdagen. Diesel och jag finkammar området.

På kvällen bjuder Anna ut mig på restaurang för något slags födelsedagsfirande. Jag vill inte svara i telefon på gratulationer, jag klarar inte att säga att Pikku är borta.

3 dygn borta. Inser att jag måste sova och tar en sömntablett och gråter mig till sömns.

Onsdag 10/8

Det kan inte vara sant! Fjärde morgonen jag vaknar utan Pikku. Det här GÅR inte!

Det är OMÖJLIGT, men ändå händer det. Jag försöker på något sätt att värja mig från det som är sant. Kan jag på något sätt låtsas att hon är bortrest, eller aldrig har funnits?

Delar ut resten av flygbladen. Mötet med varma, engagerade människor värmer mig och det känns lättare när man hör alla solskenshistorier om katter som kommit hem. En man erbjuder sig att kopiera flera flygblad i sin färgkopiator. Nu finns det snart inte en människa i Haverdal som inte vet vem Pikku är. Vad ska jag göra nu?

Då händer något väldigt konstigt. En 10-årig flicka som varit med och engagerat sig i letandet efter Pikku ringer och säger att hon sett Pikku död vid en vägkorsning. Kall och klar i huvudet rusar jag till platsen och längtar bara efter att få veta vad som hänt Pikku. Vid det här laget är jag helt inställd på att hon är död. Bara jag hittar henne så kommer jag att vara tacksam. Men jag hittar ingen Pikku. Flickan har svårt att ge någon exakt beskrivning av platsen och ändrar sig hela tiden och efter att ha vallat runt henne i en timme och försökt hitta platsen där hon påstår sig sett Pikku inser jag att hon nog har lite väl livlig fantasi och intresserar sig lite väl mycket för vad "hittelön 1000 kr" betyder.

Jag är skakad och upprörd men glad så länge jag ändå inte hittat någon död Pikku. Ringer djursjukhuset igen och rådgör med dem om hur länge en katt kan tänkas klara sig utan mat och vatten om den blir instängd. Inser att tiden börjar rinna ut för Pikku om hon blev inlåst på söndagen. Tar reda på telefonnummer till de närmaste tomma stugorna och ber min mamma börja ringa.

4 dygn borta.

Jag konstaterar att jag inte kan göra någonting mer nu. Nu har det slutat regna och blåsa men det är ingen idé att ropa. Pikku är inte här. Diesel är ledsen och vill bara vara hemma. Jag ringer till Skånes Kattklubb och avanmäler Pikku från helgens utställning. Även OM hon skulle komma tillbaka vill jag inte åka.

Jag tänker att den situation jag nu befinner mig i är den allra värsta tänkbara. Ovissheten gör mig fullkomligt tokig. Jag trodde inte jag kunde reagera så här. På måndag ska jag åka hem till Stockholm och vad händer då? Jag KAN bara inte lämna Pikku kvar här ensam! Jag kan inte heller sitta här i resten av mitt liv. Jag ber om att åtminstone hitta Pikkus kropp. Jag tänker att om Pikku vore död så skulle sorgen och oron med tiden avta och lägga sig. Som det är nu blir allting istället bara värre och värre för var dag som går. Hur ska jag någonsin kunna acceptera att inte veta vad som hänt min käraste katt?

Jag går och lägger mig med en sömn-tablett men vaknar ändå efter någon timme med fruktansvärd ångest. Min ex-sambo blir tvungen att lugna mig en timme i telefon. Vid halvtre-tiden somnar jag av ren utmattning.

Torsdag 11/8

Klockan 03.40 kliver Pikku in genom dörrspringan i sovrumsdörren med ett karaktäristiskt "mjau". Jag kryper efter Pikku och ömsom hulkar och ömsom skrattar hysteriskt. Jag får krama henne så mycket jag vill och hon är precis som hon ska. Inte en skräma. Jag KAN inte fatta att det är hon.

Hon går rakt till matskålen och jamar. Mina händer och ben skakar när jag

lägger upp god-maten som jag köpt för stunden när hon kommer hem. Trots att klockan är fyra på morgonen ringer jag Anna och mina föräldrar och gråter och skrattar så mycket att ingen riktigt hör vad jag säger. Men förstår att det är bra. Att Pikku kom hem till slut... Jag förstår ingenting.

Efter en halvtimme går vi och lägger vi oss. Pikku rullar ihop sig intill min kind. Pikku som aldrig har tålt kroppskontakt. Hon spinner. Pikku som i stort sett aldrig spinner annat än när hon äter.

Tänk att hon hittade hem. Hur gjorde hon? Var har hon varit?

Dagarna som följer

Lyckan är total, men jag måste hålla i Pikku, se henne, för att inte skräcken ska gripa tag i mig igen. Det går liksom inte att ställa om från förtvivlan till lycka på ett ögonblick. Men det sjunker in mer och mer – Pikku ÄR hemma igen. Pikku lever!

Vi packar ihop och åker till föräldrarna redan på lördagen. Jag vill bara bort från den hemska upplevelsen.

På söndagen ringer en kvinna och frågar om Pikku har kommit hem. Hon har då sett annonsen i Hallandsposten. "Jo, för hon var nämligen hos oss i tisdags och onsdags." De bor på Fågelvägen 9 och när de vaknade i tisdags hade Pikku legat i deras soffa och sovit! Deras egen katt vågade sig knappt in och Pikku hade ätit upp katt-maten! Vilken fräckis! Men vilken smart liten fräckis, tänker jag. Texten på Pikkus halsband hade varit oläslig pga. regnet. I onsdags eftermiddags hade katten tagit mod till sig och jagat bort Pikku.

Jag kunde aldrig föreställa mig att Pikku kunde gå SÅ långt. Från Rosenvägen till Fågelvägen är det ungefär 1 km. Hade vi delat ut lappar så långt bort hade jag fått tillbaka henne redan på tisdagen.

Vad har hon haft för sig? Jag känner mig full av stolthet och beundran för den kraft och klokhet som ändå bor i min lilla bortskämda inne katt. Hur i all världen kunde hon hitta hem? Så smart att gå hem till en annan katt – där finns såklart mat och snälla människor! Jag är så oerhört stolt över dig min lilla skatt, och att du ville komma hem till oss igen!

Men hur smart och stark du än är, lilla Pikku – nästa sommar ska vi bygga en rastgård! För mattes nervers skull.

Hälsar Charlotte Bredberg & Diesel

S*Royalgreys tredje kull –

Det blir inte alltid som man tänkt sig...

Del 1 – Parning och dräktighet

Äntligen, äntligen efter nästan ett halvårs väntan började Moddy (S*Silvren Modesty Blaise) löpa igen, och vi hade bestämt att hon skulle få träffa superfina IC S*Kyanos Akaios, som till vardags kallas för Lowe.

Jag åkte och hämtade Lowe och efter lite fräs och morr (som vilket annat gammalt gift par som helst) så började de para sig, och hela 17 parningar hann de med vad vi såg. Detta var så spännande. Jag hade aldrig varit med vid en kattparning innan, och nu var jag ju med från det allra första ögonblicket. Efter tre långa, långa veckor kunde man se ett första tecken på att Moddy var dräktig, i form av stora, rosa fina spenar. Vilken lycka jag kände då!

Tyvärr var det en sak som kastade en mörk skugga över vår glädje, och det var att Moddy hade fått ett fult sår ganska högt upp på sitt ena framben. Eftersom Moddy tycker att det är riktigt obehagligt att gå till doktorn med alla konstiga dofter som finns där och jag inte ville stressa henne i onödan, så började jag

leta runt ifall det fanns någon veterinär som gjorde hembesök. Förhoppningarna var inte så stora, men, efter bara en liten stunds letande hittade jag en!

Veterinären kom hem och han blev (såklart) helt betagen i Moddy som gick omkring och tyckte att livet var rätt tråkigt eftersom hon hade en tratt runt sitt fina lilla huvud. Den hade vi redan hemma och den åkte på när vi märkte hennes sår. Men så bra hon skötte sig mot sin doktor när hon fick lov att vara hemma och bli undersökt. Otroligt lätthanterlig, vilken skillnad det gör. Hon låg ner på sidan och bara sträckte fram sitt ben. Jag frågade veterinären ifall han trodde att det kunde vara så att Moddy hade reagerat på fodret (Royal Canin Queen) jag hade bytt till efter att hon fick träffa Lowe. Men nej, det trodde han inte, och egentligen trodde inte jag heller det eftersom Moddy har ätit den maten de andra gångerna hon varit dräktig. Däremot trodde veterinären att hennes sår hade med blodprovstagningen att göra som vi gjorde för att utesluta sjukdomar inför parningen. Vi

fick en salva som skulle droppas över såret tre gånger per dag.

Såret på frambenet blev bättre och bättre, men helt plötsligt märkte vi att Moddy började tappa päls på sina bakben, hon såg ut som en flådd kyckling. Dessutom satt de ej pälskläddarna delarna på sådana ställen så att Moddy kom åt att kli och bita och slicka även fast hon hade tratten på sig. Dessutom kom hon på att kanten på tratten var jätteskön att dra över benen. Så då var det bara att sätta skumgummi runt för att göra kanterna lite mjukare. Men hon hade redan hunnit få sår på flera olika ställen där hon kommit åt, antingen med tänder eller tratt så det var till att ringa veterinären igen och vi fick ännu mer salva till hennes ben.

Vid det laget hade jag ju förstått att det nog trots allt var fodret hon var överkänslig mot, så det blev en sväng till veterinären för att köpa allergifoder. Och när jag kom hem kunde jag pusta ut ordentligt. Min lilla katt som i vanliga fall är så kräsen med mat åt! Jag tror att hon förstod att det var precis vad hon behövde.

Så under i princip hela sin dräktighet fick mitt lilla hjärta gå omkring med en kliande kropp och en tratt runt huvudet. Jag tror att det är mycket pga. hur hon mår under dräktigheten som allting blev som det blev sedan.

Del 2 – Förlossning

Åh, vad spännande, dagen D närmade sig med stormsteg. Två olika bolådor fanns klara för Moddy att föda i och jag hade förberett jobbet på att jag skulle ta semester någon dag mellan 26 och 28 oktober.

Torsdag 27 oktober när jag kom hem från jobbet märkte jag att det var på gång. Moddy var som en liten svans efter mig, vart jag än gick. Jag räknade dock kallt med att själva utdrivningsstatet inte skulle bli förrän någon gång under fredag morgon. Detta efter hur de andra förlossningarna har varit. Hela

Moddy med dotter, 1 vecka

natten satt jag utanför bolådan med handen på Moddys mage, något annat accepterade hon inte.

Strax efter kl. 6 på fredagsmorgonen märkte jag att Moddy blev mer och mer orolig och hennes jamanden blev allt mer intensiva och hon hoppade in och ut i den bolåda hon till sist hade bestämt sig för. Efter ett tag kom hon trots allt till ro och hoppade in i bolådan och började krysta. Jag såg att en fosterblåsa var på väg ut, och när den kommit en bit på väg, satte sig Moddy upp och slickade sönder den. Detta är inte alls något konstigt, men det som var konstigt var att så fort Moddy hade gjort detta, lade hon sig ner och skulle sova. Krystvärkarna var som bortblåsta och Moddy hade bestämt sig för att hon hade gjort sitt. Det enda som visade på att en förlossning skulle vara på gång var den ca 1 cm långa svansstump som hängde ut ur Moddy.

Jag föste ut henne ur lådan för att hon skulle vara uppe och och för att på så sätt få igång krystvärkarna igen. Men det var ingen ide, hon bara la sig ner hela tiden. Jag ringde Smådjursakuten för att få råd. "Fortsätt få henne att gå, och om det inte har hänt något om tjugo minuter måste du komma in", var svaret jag fick. Trots att jag verkligen försökte så gick det inte. Tjugo minuter senare var vi på väg till veterinären. Vi kom in i ett undersökningsrum, och Moddy som i normala fall bara fräser och morrar och betar sig allmänt vidrigt hos veterinären, var denna gång väldigt samarbetsvillig. Inte ett endaste litet fräs kom det. Inte ens när veterinären stoppade in ett finger i en förhoppning om att kunna sätta igång värkarbetet igen. När det inte hjälpte togs ett snabbt beslut om att vi skulle göra ett kejsarsnitt och att de samtidigt skulle kastrera min lilla fina Moddy. Tårarna rann på mig när jag bad om att min vackra katt skulle kastreras, men aldrig, aldrig, aldrig att jag skulle utsätta henne för något liknande igen.

Sedan gick det snabbt, de gick iväg med Moddy och sa till mig att åka hem och att jag kunde komma tillbaka om ca tre timmar. Med tungt hjärta åkte jag hem igen. Satte på lite kaffe, ringde Vivi (Lowes ägare) och berättade vad som hade hänt. Och stackars

Vivi blev nästan mer lessen än vad jag var... Sedan tog jag en dusch, bortade tänderna och packade ihop ett lakan, filt och värmeplattan. Sen åkte jag tillbaka till smådjursakuten även om det bara hade gått lite drygt en timme. Men vad sjutton skulle jag sitta hemma med alla tankar för.

När jag kom fram till Smådjursakuten fick jag veta att de precis var klara och att Moddy låg på uppvaket. Dom visade in mig i ett rum och strax kom de med en låda och där låg min älskade katt helt utslagen med vidöppna ögon. Åh vad det värkte i mitt hjärta. Men runt hennes mage krälade en underbar liten krabat omkring! Vilken otrolig lycka jag kände i det ögonblicket. Jag frågade hur många kattungar det hade gömts i magen (min egen gissning var att det hade varit två små blå i magen, jag var övertygad om att den lille krabaten som fastnat i födslokanalen var död). Döm om min förvåning när veterinären sa att det endast hade funnits en liten unge därinne.

Tänk att den klarade sig! Den hade i och för sig varit helt livlös när de fick ut den. Men efter att ha blivit slungad kom den igång med andningen helt själv till slut. Och nu låg den alltså där, mitt framför mig och letade efter mammas tutte. Men det luktade nog alltför konstigt för den hittade aldrig någon. De kom i alla fall in med lite kattvälling som jag fick ge den så att den blev lite nöjdare. Moddy mätte jätteilla och hade några kaskadkräkningar men efter det kändes det som att hon mätte lite bättre. Runt 12.30 fick vi lov att åka hem och väl hemma så stupade vi alla i säng. I alla fall en halvtimme, sedan tyckte Moddy att det var läbbigt att ligga i lådan med det där lilla krypet så hon drog sej ur lådan, landade på min kudde och där blev hon liggande.

Del 3 – Återhämtning

Vi var i en liten bubbla dessa timmar, lite sömn blandat med vattenkokning och vällingblandning, matning, och magmassage. Allt medan Moddy bara låg... Vid 16-tiden började jag bli orolig för henne, hon borde ju börja pigga på sig lite grann i alla fall. Men hon bara låg och nu började hon även att drägla igen, ett tecken på illamående. Min man kom hem från jobbet, hämtade lådan

På övriga bilder är den lilla 2 veckor gammal

vi hade lånat med oss från veterinären för att slippa flytta på kattfamiljen mitt i alltihopa. Han åkte tillbaka till veterinären med lådan, och passade samtidigt på att fråga när Moddy borde pigga på sig. Veterinären tyckte att vi skulle ge det ett tag till, men om det inte hade släppt runt 19-tiden skulle vi ringa. Vid ett tillfälle skulle Moddy gå på toaletten, vilket hon klarade bra, men hon hade nog tagit sina sista krafter för att ta sig dit, för sedan la hon sig på sanden inne i toallådan för att sova. Jag lyfte upp henne därifrån, la henne i elementsängen för att hon skulle få vara i fred. Men när jag gjorde det kände jag att hon var superkall. Undrade lite om det var för att hon hade legat på golvet ett tag, och la sedan en filt över henne och lät henne vara.

Efter ca en timme gick jag och satte mig bredvid henne och klappade henne, vilket hon inte alls uppsakattade utan ville vara för sig själv. Hon drog sig ner till golvet och la sig platt där. Jag hämtade filten, rullade in henne i den, och kände samtidigt att hon fortfarande var lika kall, trots både element och filt. Ringde veterinären som sa att vi skulle komma in runt 19.30 med Moddy. När vi kom vi dit fick vi snabbt komma in i ett rum där de tog tempen på Moddy. 36 grader visade den... Stackars, stackars Moddy.

Nu var det bara att lägga in henne med dropp och värmedyna, och vi var tvungen att lämna vår ögonsten där. Mitt i allt detta ringde Vivi för att höra hur allt gick, och stackars Vivi, hon blev så lessen. Det var så skönt att få prata med någon som förstod hur jag kände. Jag vill rikta ett stort tack till Vivi som ringt, undrat, frågat och förstått! Det här blev inte bara en kattparning, det känns som om jag har fått en vän dessutom!

Hur som helst så blev det en tung natt. Lillsmufen därhemma tyckte att det var jättetråkigt att ligga i bolådan helt själv. Även om vi hade värmedynan därinne så fanns det ju inga hjärtslag att lyssna på och bli trygg utav. Mina hjärtslag dög inte och inte var jag så hårig heller, så jag var ju inte alls som en kattmamma. Även om jag och min man delade på det så blev det knappt någon sömn alls. Dessutom visste vi ju inte hur det gick med Moddy. Vi kunde bara hoppas att hon skulle komma hem till oss igen.

På lördagsförmiddag ringde telefonen, det var veterinären som meddelade

att Moddy var piggare och att hon hade börjat morra och fräsa åt personalen. Aldrig har jag blivit så glad över hon betar sig så! Det låter som min Moddy det, svarde jag bara med ett leende. Vilken lättnad!

Vi fick hämta hem henne och även om hon fortfarande var lite groggy och absolut inte sig själv, tog det bara ca två timmar innan hon tagit ungen

till sig. Hon låg i bolådan och diade och tvättade som om hon aldrig hade gjort något annat. Vilket fantastiskt ögonblick det var!

Men säg den lycka som varar. När vi haft Moddy hemma 10-12 timmar började jag fundera över om hon alls hade ätit eller druckit något sedan hon kom hem. Det hade hon inte. Hon matvägrade och även när jag tog fram det absolut bästa hon vet, tonfisk i vatten, som hon inte fått äta under hela dräktigheten, vägrade hon. Vi tog ännu en runda till veterinären för att hämta riktigt energigivande mat som vi sedan fick blanda med lite vatten och efter det lägga i en spruta och tvångsmata henne.

En katt i hennes storlek ska dricka 1-1,5 dl vatten om dagen. Det låter så lite, men att försöka få i henne det med spruta, det var inte så enkelt. Nåväl, efter drygt ett dygn av stödmatning av bebiskatt och tvångsmatning av mammakatt, blev mammakatt äntligen intresserad av att äta själv. Nu behöver vi bara mata lillsmurf ett par gånger om dagen för att den ska gå upp i vikt som den ska.

Del 4 – Myyyyyyyyys!

Äntligen har vi kommit till delen som bara är mys. Jag åker inte ens hem på lunchen och ger smurfen mat längre, den klarar sig ändå. Moddy är världens bästa mamma och tar hand om sin bebis på allra bästa sätt. Hon har även vant sig vid att vi i familjen med jämna mellanrum

kommer och plockar upp hennes bebis, och hon låter oss göra det så mycket vi vill så länge den inte piper. Nu kan man knappt bärga sig tills man har kommit hem från jobbet, inte för att man måste utan för att man inte kan se sig mätt på den lille krabaten som kravlar omkring därinne i bolådan. Nu njuter vi bara av vår nya familjemedlem som är det absolut sötaste jag någonsin sett!

Lite kuriososa

När veterinären kom in med mamma och bebis efter kejsarsnittet kunde jag inte låta bli att ta upp lillsmurfen och försöka se vad det var för kön. Det är en hona va? sa jag till veterinären. Hon tittade och sa: Nej det är en hane. Jag trodde henne inte riktigt, och ni som läst Ryska Posten ett tag kanske kommer ihåg när jag skrev om vår första kull där veterinären också sa att det var hanar, jag trodde det inte helt och fullt, men efter att två olika veterinär även kollat vid första vaccinationen och båda sagt att det var hanar fick jag ge mig. Så vi skickade in alla papper till SVERAK med registrering och stamtavlor. Sedan kom Sven och Marianne Backström och gav mig kallduschen att det inte alls var hanar utan honor!

Samma sak igen alltså. Jag och veterinären var inte alls överens om könet. Som tur är fick jag experthjälp i helgen i form av Charlotte Bredberg och Martin Hjertstrand. Det är en ny liten hona som har kommit till S*Royalgrey, för den här vackra guldklimpen kommer vi inte att släppa ifrån oss. Nej, efter att ha flaskmatat henne, värmt henne och hållit henne vid liv, blir det ett speciellt band. Och vi planerar en lång ljus framtid ihop med henne. Kanske blir det någon utställning framöver om hon gillar det, och kanske, kanske, kanske får S*Royalgrey fler kullar genom henne. Men just nu måste jag säga att jag känner mig rätt nöjd som det är. Jag har verkligen fått erfara att det inte alltid bara är roligt och mysigt att vara uppfödare. Ibland händer det som inte får hända med mamma katt och den här gången var det nära för oss.

Men nu ska vi bara njuta av varandra!

Hälsningar familjen Botters, Moddy och lillsmurf

Det första grupporträttet

Jag har fyra ryssar hemma i Åbo. Den äldsta heter Miminkan Hamilkar, men kallas Nöpö. Många finska ryssägere känner till honom, för han brukar skriva små berättelser om livet och andra viktiga saker i Finska Ryssföreningens tidning. Nöpö är 14 år gammal, men alltså piggt. Dessutom har jag Miminkan Julinka, nästan sex år. Nöpö är hennes mormors far. Julinkas dotter heter Klavdija och kallas "Kaisa". Hon fyller fyra år efter jul. Kaisa hade sin första kull i februari 2010 – hälsningar till lilla Miriam i Göteborg – och sin andra kull hade hon nu i maj. Ungarnas far är Mudhoneys Prins Emil Jordgubbe "Prinsen". Hälsningar till honom också och tusen tack. Jag tänkte att Prinsens ättlingar måste ju naturligtvis vara prinsar och prinsessor, och så de fick heta Princess Nadezjda (hälsningar till Prinsessan och Birgitta i Prag), Princess Nioradza, Prince Nikolai och Prince Nazarjan "Sisu". Alla fyra var naturligtvis gulliga och underbara precis som kattungar brukar vara, men de var också ganska energiska. Sommaren var väldigt varm, men fönstren kunde inte öppnas och inte heller dörren till balkongen. Jag kommer alltid att minnas sommaren med fyra kattungar! Och den lilla prinsen Sisu stannade kvar hos mig. Nöpö skrev en liten historia om hur jag en dag försökte ta bilder på kattungarna; han tyckte att det var ganska roligt och värt att skriva om. Så här skrev han: För några år sen skrev jag om våra kattungar, två flickor och två pojkar. En av dem var Kaisa, som nu själv har fyra ungar att sköta. Då berättade jag att jag nästan är lite rädd för små kissar; de är så vilda när de hoppar upp på ryggen

och vill leka. Jag tycker det är bättre att hålla lite avstånd och inte alls vara i närkontakt med dem.

En vacker morgon i början av juni satt jag som vanligt på avstånd och tittade på när matte ordnade med fotograferingen av ungarna. Hon gjorde först kulisser: ungarnas korg på sängen (de var då bara tre veckor gamla och hade ännu inte klättrat ut ur korgen), en filt som bakgrund osv. Kaisa tog en liten promenad, hon var trött på att hela tiden ligga med ungarna i korgen, och matte skulle ju ta hand om fotograferingen.

Matte började lyfta upp ungarna på filten, en i sänder. Hon fick några bilder av varje kisse och samarbetade fint. Kaisa kom tillbaka, satt i korgen och tittade på, men eftersom ättlingarna inte protesterade, blandade hon sig inte i det hela.

Men situationen förändrades dramatiskt när matte lyfte ut alla fyra på filten för att ta ett grupporträtt. Ungarna var fortfarande nöjda på filten men att sitta stilla på filten och titta på kameran - nej tack! De började flänga och stöka och brottas med varandra. Lillpojken som alltid var piggt på äventyr kröp beslutsamt mot sängens andra kant. Flickorna började helt oväntat längta efter mamma när de såg henne i korgen. En av dem gjorde ett försök att klättra tillbaka till henne. Storpojken kunde inte besluta åt vilket håll han skulle gå. Han följde efter lillebror. Vid det här laget beslöt Kaisa att hon absolut måste rädda ungarna tillbaka in i korgen. Hon hoppade graciöst fram till den ena flickan och

försökte lyfta upp henne. Det lyckades inte, flickan föll ner, Kaisa försökte igen, men lyckades inte och avstod. Storpojken vände om och beslöt att följa systemen som ville klättra in i korgen. Och lillebror hade gömt sig någonstans. Kaisa hade fullständigt förlorat kontrollen över allt!

Jag satt och tittade på detta och kunde inte låta bli att skratta, så lustigt var det. Det blev inte något grupporträtt och matte fick lyfta tillbaka ungarna i korgen, där lugn och ro rådde igen. Jag hade fått min dagliga portion av skratt – och det är viktigt, för vi vet ju alla att ett gott skratt förlänger livet.

Marjatta Vieru

Det blev ett grupporträtt till slut, men det var flera veckor senare, innan tre av ungarna flyttade till sina nya hem, i slutet av augusti.

Miminkan Princess Nadezjda (t.v.), Princess Nioradza (mitten), Prince Nikolai (t.h.) och Prince Nazarjan (underst)

Scandinavian Winner Show i Uppsala 10-11/9 2011

Katenhof Quellchen i panel

Lekan Kwa Afrika på domarbordet

Malevitch Splinters Leonardo

Eva med Blue Pearl

Det måste ha varit vårkänslor med i spelet när jag fick för mig att fara med vänner på äventyr till Pelle Svanslös hemstad. Då resan närmade sig blev avfärden dock osäker. Några veckor innan blev jag allvarligt förkyld och det blev värre och värre. Dessutom fick kattvakten feber några dagar före resan, men som tur var fick vi sjukdomarna någorlunda under kontroll och så bar det av.

I Ninas bil gick färden snabbt från Helsingfors till Åbo. Där väntade Kaisa och så var gänget komplett. På färjans bildäck förvånades vi över hur mycket som rymdes i den lilla bilen som stod framför oss. Fyra stora hundar och två ägare som inte var precis små de heller. Somliga tycks ha begåvningen att packa. Efter att vi bekantat oss med hytterna var det dags att äta och sedan gick vi och lade oss eftersom den tidiga frukostbuffén var klockan 5.

Nästa morgon var det soligt och varmt. Hundarna och ägarna till bilen framför oss dök inte upp, men med hjälp av personalen kunde vi ändå navigera oss ut. Till Uppsala hittade vi utan svårigheter men det var inte lika lätt att hitta burarna i utställningshallen. Katterna var huvudsakligen placerade efter land, så alla fem finska ryssar var placerade bredvid varandra. Med oss hade vi Kaisas Leevi (Hana-Bi Estrade Burton), Ninas Lekan (Hana-Bi Lekan Kwa Afrika) och hennes svenska importkatt Mira (Grrr Kallisto Mira Nikita), Mariannas Poju (Hana-Bi Pieni pala talvea) och Ritva Manninens och Jarmo Väänänens Vera (Katzenhof Quellchen).

Efter morgonaktiviteterna hann vi dricka en kopp kaffe. Jag hörde även några ord av öppningstalet, men det mest spännande ögonblicket var domarutlottningen som gjordes innan bedömningarna började. Våra katter fick Janet Green från England, en helt

ny bekantskap. Den här gången började bedömningarna med kategori III och russian blue. Russian blue-katterna var från Finland, Norge och förstås Sverige. Det var 18 anmälda ryssar, varav 3 var absent.

I kastratklassen fanns det fyra katter. Vera och Limelight's Quatro fick HP i klass 2, Leevi och Mira fick sina CAPS i klass 4. Kaisa fick glädja sig åt Leevis BIV och Vera hade möjlighet att bli domarens bästa kastrathona. Det var 7 vuxna hanar anmälda, de var födda mellan 2005 och 2010, så det fanns färdiga hanar och unga hanar som ännu var under utveckling. Hanarna var mycket olika till utseende och nivå, eftersom de var från olika länder och uppfödda till standardkriterier som skiljer sig mycket från varandra. Förutom HP-klassen var alla hanar i olika klasser och fick sina cert. Som bonus blev Ninas Lekan Supreme Champion. BIV:et gick till en svenskägd importpojke född 2010 från Italien, Blueudemonia's Russian Roulette. I klass 11 var det en hane, Hana-Bi Pieni pala talvea, och två honor, Tsaritzas Blue Pearl och Zarin Santa Rosa. I klass 12 var det endast en hona, Little Merlin's Amanda från Norge. BIV blev Zarin Santa Rosa.

På morgonen var vi försiktigt positivt inställda till domarutlottningens resultat. Efter bedömningarna var åtminstone jag lite besviken. Framförallt för att domaren knappast talade till publiken och när hon talade hördes rösten endast till första raden, om ens det. Så hennes grunder för valen hon gjorde och åsikterna om katterna förblev oklara. På lördagen gjordes endast klassbedömningarna och BIV, så efter bedömningarna hade vi rikligt med tid att träffa svenska russian blue-ägare och finska ägare av andra kattraser.

Jag hade nöjet att träffa Elisabeth Jacobs, som sedan 1984 har haft den

fina Barynia's-uppfödningen, som jag uppskattar mycket. Hon hade en hane på utställningen, Mistlurens Nestor, uppförd av BG Fältström som jag också beundrar. Jag mötte även Margit Kjetsaa som hade med sig den nämnda unghonan i klass 12 och hanen Vatulands Igor. Eva Nilsson hade med sig Tsaritzas Blue Pearl i klass 11. Utan katter kom Anna Saverstam och Camilla Patek. Jag växlade förstås några ord med Kenneth Eklind som jag känner från förut. Jag mötte Kenneth första gången för ca 16 år sedan, då min Lilliputin Irina-Maria parades med hans Zjivago. Den hanen respekterar jag fortfarande – speciellt som en bra avelskatt.

Utställarna fick rabattkuponger till en hamburgerrestaurang. Där var det en lång kö, men det gick snabbt framåt. Beställnings- och portionsutdelningssystemet var annorlunda än i finska Hesburger och jag förstår ännu inte riktigt hur det fungerade. Och kanske skulle jag ha blivit utan hamburgare och pommes frites utan våra lokala guider Camilla och Elisabeth. På den soliga terrassen med gott sällskap smakade måltiden bra och på eftermiddagen hade vi återigen tid att titta, tala och lyssna. Montrar fanns det tillräckligt, men ändå inte så jättemånga. Jag köpte jag en Pelle Svanslös-dvd som minne.

Redan före resan kom vi överens om att vi på kvällen skulle gå ut och äta, finska och svenska ryssägar tillsammans. Vi valde restaurangen Peppar peppar. Men efter utställningens slut for vi först till vårt hotell som låg ca 25 km utanför Uppsala. Vi tog in på hotellet och släppte ut katterna, tog hand om dem och sedan var det dags att byta kläder och fräscha upp sig och så bar det av igen.

När jag tittade på menyn på Peppar peppar blev valet svårt. Till slut beslöt jag mig för hummersoppa till förrätt, något som jag aldrig tidigare hade ätit.

Little Merlins Amanda

Russian Roulette

Leevi BIV

Soppan var jättegod och rekommenderas. Som huvudrätt tog jag renbiffar. Med jordärtskockspuré till smalt de i munnen. Kvällen gick fort. Man kan inte säga att kattmänniskor bara talar om sina katter, vi diskuterade även filmer och konstutställningar. Tack Elisabeth, Camilla, Anna, Marianna, Kaisa och Nina för ert sällskap och tack till Peppar peppar för vår gourmetmiddag.

Vid midnatt var vi tillbaka på hotellet. Marianna och jag bodde i samma rum och reste i samma hytt, så jag hade redan på färjan märkt att Mariannas Poju var ett sådant roligt resällskap. Just så som en ung katt ska vara: lekfull, nyfiken, modig och tillitsfull, men på ett alldeles eget sätt. Vad vi än gjorde på kvällen och morgonen var Poju alltid bredvid oss och frågade med huvudet på sned: Vad gör du? Vad är det där? Hur fungerar den där saken? Visar du den för mig? Ger du den åt mig? En aktiv ung pojke med ett glatt sinne. En sådan katt vill alla ha som vän.

På söndag morgon kom även Marjatta Vieru och Marja-Leena Merenkylä, som äger en av mina favoritkatter, Miminkan Leonid "Nallukka". Janet Green började med att nominera huskatterna. Det tog lång tid, men som tur var räddade Alexey Shchukin vid bordet intill min morgon. Han var i full gång med nomineringarna och han talade klart och tydligt till publiken. Men visst blev det även ryssarnas tur. Som konkurrenter hade de somalier från Finland och Sverige och sphynxar från Sverige. Ritvas och Jarmos Vera, Katzenhof Quellchen, blev nominerad som domarens bästa kastrathona. Fantastiskt! Vi fick någon att hurra på i panelen.

Sedan såg jag något som nästan fick mig att skratta. Som tur var kunde jag hålla mig! Före nomineringen av vuxna hanar lyfte assistenten russian blue-hanen som

hade blivit BIV upp i luften som en vinnare. Samtidigt började 5-10 kameror att blixtra. Det var en syn som om Brad Pitt just hade stigit ut på Oscar-galans röda matta. Kattens presentation var ett begåvat genomfört trick och hanen blev nominerad, men det var ännu lång väg till att vinna en "Oscar". Det blev alltså mer spänning.

Jag mindes min förra resa till en kattutställning i Sverige. Det var till en russian blue-special i november 1997. Där bedömdes 23 katter. Speciellt minns jag från den utställningen Mistlurens Oksana i klass 11 och kastrathanen Wildtbergs Tzar Rurik. Då var även katterna som helhet mycket jämna. Från dessa tider har utseendet förändrats och det finns stora skillnader katterna emellan. Nuförtiden sätter många domare endast värde på de olika färgnyanserna, eller ska man säga färgvarianterna, från brunaktiga till lila. Enligt Wikipedia är blåblindhet mycket sällsynt, men det kan man inte tro på baserat på kattutställningar. Jag tycker att man kan se att många russian blue har blivit mycket mindre och det har kommit mer orientaliska drag. Jag har också sett många feminina, lätta hanar, något som tycks vara speciellt amerikanska katters typegenskaper.

I många situationer ges rådet att man ska sova på saken och sedan besluta sig. Jag sov på natten och tittade på katterna ännu en gång innan panelen började. Som tidigare är det absolut de skandinaviska katterna som jag kommer att minnas som de finaste. De mest intressanta var den fullvuxna hanen Vatulands Igor och den yngre hanen Mistlurens Nestor som ännu är under utveckling. Det skulle vara intressant att se Tsaritzas Blue Pearl (klass 11) som vuxen. Hon har redan nu väldigt fint utvecklade russian blue-drag. Också Little Merlin's Amanda var en intressant

bekantskap. Katterna från mina finska vänner ser jag så ofta, så de får den här gången bli utan uppmärksamhet.

På utställningen fanns det även flera fina katter med amerikansk bakgrund som uppfyller CFA-standarden. Om jag ägde dessa katter skulle jag åka runt i Europa på CFA-utställningar. Russian blue-katter som har uppfötts till olika standarder lär ändå ha mycket att ge till rasen.

Efter domarpresentationen började panelen med huskatterna, följda av kategori IV, III, II och I. Mina medresenärer hade tagit med finska flaggor och det fanns en även för mig och luften var fylld med landskampsatmosfär. Samtidigt var Finnkampen igång i Helsingfors, men vem tänker på sådant på en kattutställning.

Åtta domare hade bedömt kategori III så det fanns rikligt med konkurrens. Bland de vuxna hanarna konkurrerade den tidigare nämnda Blueudemonia's Russian Roulette. Katten var mycket ljus och på scenen såg den smutsgrå ut. Kanske det berodde på den dåliga belysningen som fotograferna redan tidigare hade klagat på. Den hane som vann och blev Scandinavian Winner 2011 var SC FIN* Moosegrove Phoenix, JW, en oicat.

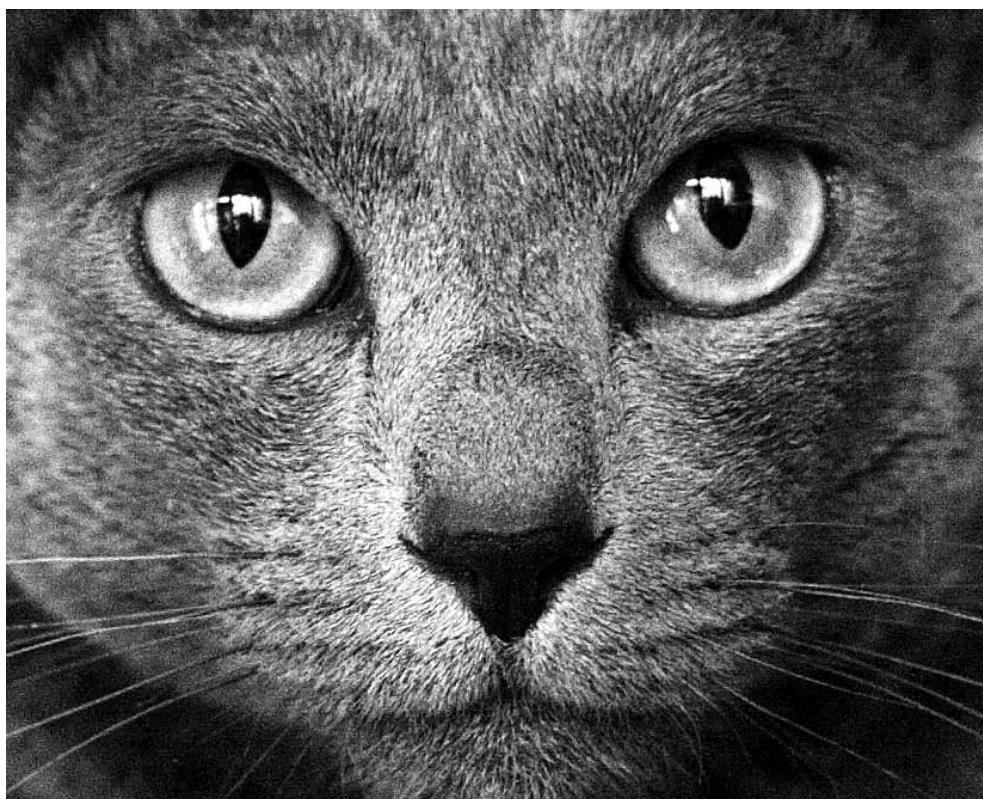
Det mest spännande var valet av kastrathonorna eftersom Ritvas och Jarmos Vera var med. Till slut var bara Vera och en korat kvar med två röster var. Sista rösten gick till GIP, SC Seirene Amarindra som fick titeln Scandinavian Winner 2011.

Allt roligt tar någon gång slut. Utställningen skulle ta slut kl. 16 och vi gick och packade våra saker medan panelen fortsatte med kategorierna II och I. Färden till hamnen gick bra.

Tack alla för en trevlig resa!

Eija Kauppinen
Översättning: Nina Roikonen

Smekmånad i Sverige

Watson

Efter en lång väntan på att Sani skulle börja löpa kunde jag på fredag morgon åka till Helsingfors flygplats dit Hanna också kom för att lämna Sani till mig, så att vi kunde starta vår resa till Göteborg. Det blev lite kaos på flygplatsen; först fick jag checka in, sedan gå iväg och betala Sanis biljett och efter det var det säkerhetskontroll, vilket jag inte var beredd på. Jag fick ta ut Sani ur transportburen och hålla henne medan buren röntgades. Som tur var höll sig Sani lugn i mitt knä, trots att det var flera hundra personer runt omkring oss. Utgången var på andra sidan av terminalen och jag hann precis dit i tid. Det var en stressig början på resan.

Vi satt längst bak i planet och Sani var lugn under resan. Det tog bara en och en halv timme att ta sig till Göteborg och jag såg Karin och Vivi på en gång när jag kom fram. Det blev kramar och luften var fylld av spänning. Bilfärden hem till Vivi gick fort medan vi pratade om Lowe, Sanis fästman.

Lowe, som är en mycket trevlig ung hane, kom och mötte oss i dörren.

Han fräste åt Sani, han förstod nog inte varför hon var där. Vi lät Sani vara ute och röra lite på sig medan Lowe var instängd i sovrummet. Sedan åt vi frukost. Sani fick sedan vara i sin transportbox och Lowe fick komma ut ur sovrummet. Han behövde få klart för sig att Sani var där för hans skull och att hon var intresserad av honom. Det tog lite tid för honom att förstå det, han var rädd för henne. Han hade tidigare träffat en hona som inte löpte och jag tror att det var anledningen till att han var lite misstänksam mot Sani.

Karin lagade en god lunch till oss och sedan måste hon gå till jobbet. Vivi hade jobbat hela natten, så hon gick och lade sig i sovrummet med Lowe, medan jag tog en lur på soffan med Sani. Trots att Sani är en blyg katt verkade hon trivas bra där. När Karin kom tillbaka från jobbet drack vi te med bakelser till och vi bestämde att jag skulle stanna i Vivis lägenhet med katterna. Karin skulle åka hem och Vivi skulle övernatta hos en vän. Det skulle vara bäst för katterna att inte ha så mycket folk där som tittade på.

Jag var ganska trött, så jag bäddade åt mig på soffan och somnade där. Jag hade bestämt att inte släppa ihop katterna förrän Lowe lockade på Sani. Jag var osäker på hur kraftigt Sani löpte efter flygresan, men jag vaknade av att hon stod bredvid mig i parningsställning. Nog löpte hon alltid!

Jag gned en näsduk mot hennes bak, satte in henne i buren och släppte ut Lowe. Jag lät honom lukta på näsduken och gick ut i badrummet för att tvätta ansiktet. Jag hörde då att han lockade på Sani och hon svarade. Jag tänkte att om han gör det en gång till ska jag låta dem vara ihop, och det gjorde han. Jag släppte ut Sani och de började uppvakta varandra. Sani sa "kurr kurr" till honom och var redo för parning. Men Lowe verkade osäker. Han var klart intresserad, men ännu lite rädd. Jag var så trött att jag gick och lade mig på soffan och somnade, för jag var säker på att inget farligt skulle hända.

Jag hörde då och då höga ljud från Lowe, men inte från Sani, så inget hände. På natten vaknade jag av att

katterna var på soffan. Sani såg på mig som om hon ville ha hjälp. Jag satte ner henne på golvet och klappade henne och hon lyfte genast på rumpan. Lowe hoppade upp på hennes rygg, men hoppade genast av igen. Jag blev orolig för att han fortfarande var rädd trots att Sani inte gjort något. Jag skickade ett sms till Karin och hon svarade, så jag beslöt

Nora

att ringa upp henne. Medan vi pratade hoppade Lowe på Sani igen och den här gången gick det bra. De parade sig faktiskt två gånger medan vi pratade. Och nu skrek Sani, precis som det ska vara. Jag var så glad och lättad. Jag lät dem para sig sex gånger och sedan släppte jag in Lowe i sovrummet. Vi var alla trötta och behövde sova. Ett par timmar senare hörde jag Lowe ropa på Sani, så jag släppte ut honom. Han blev så glad och kom och kelade med mig på soffan. Sedan lockade han på Sani och en sådan lycklig återförening det blev. De pratade med varandra och sprang omkring och var glada. Efter det parade de sig om och om igen. Eftersom Sani var ganska trött, hon hade knappt sovit alls på ett dygn, fick Lowe gå in i sovrummet igen och när han ville komma ut fick Sani vara där i stället. Vivi kom hem och Karin hämtade mig och vi åkte hem till henne och åt frukost.

Det var väldigt trevligt att träffa Patrik också. Innanför dörren väntade deras fina Watson. Han såg ännu bättre ut i verkligheten än på de foton jag tidigare

sett. Vi åt frukost och jag försökte ta några bilder på honom. Han verkade inte vara så förtjust i kameran. Wilma kom också och hälsade. Hon var dräktig i åttonde veckan och så lycklig ut. Karin hade sagt att Wilma kunde vara lite försiktig med främmande, men det märktes inte. Wilma påminner lite om vår Nano. Jag fick känna på hennes

mage och en liten unge sparkade i min hand. Både Watson och Wilma var så vänliga och vackra, det var så roligt att träffa dem. Och Karin, Patrik och jag hade så mycket att prata om; russian blue, uppfödning, kattutställningar och rasstandarden.

Karin ringde till BG (Mistlurens) som fött upp ryssar under många år och frågade om vi kunde komma och hälsa på. Det var väldigt spännande.

Hans två vackra honor, Missan och Nora, tog emot oss vid dörren och gav oss en massa uppmärksamhet. Missan charmade mig med sin vackra rysslook, hon liknade sig bror Watson som jag hade sett en halvtimme tidigare. Och jag förälskade mig verkligen i Missans dotter Nora som var väldigt sällskaplig. En sådan liten prinsessa hon är. Jag har beundrat Noras bror på foton på Facebook, så det var väldigt roligt att få träffa henne. Hon har underbar ögonfärg, perfekt profil och pälsen har vackert silverskimmer. Och hon var så bedårande där hon sprang runt oss och ville kela. Jag försökte fotografera henne, men hon var i rörelse nästan hela tiden. Missan sprang från fönster till fönster för att hålla ögonen på en utekatt.

Vi blev bjudna på kaffe och god chokladtårta och vi hade så mycket att prata om. Det var stort för mig att träffa BG och jag ville att BG skulle få träffa Sani också, så vi åkte alla tillbaka till Vivi. Jag visste inte om Sani skulle visa upp sig eftersom hon kan vara lite blyg. Hon och Lowe hade varit i olika rum när vi

var borta, men nu blev de glada att få träffas igen. Det var rörande att se hur goda vänner de hade blivit. Och BG fick titta på Sani och jag tror att hon gillade honom, hon tittade i alla fall länge på honom. Och Lowe och Sani parade sig tre gånger medan vi såg på.

Nu var det nästan dags att åka till flygplatsen, men först köpte Vivi och Patrik asiatisk hämtmat. Det kändes som om jag ätit hela tiden jag var i Sverige. Det var lite tråkigt att resa, Lowe hade charmats mig totalt med sitt underbara temperament och nu kom han för att säga adjö till Sani som satt i transportboxen.

Karin och Patrik körde oss till flygplatsen och nu var det inte lika mycket folk i säkerhetskontrollen. Det gick snabbt att komma till Helsingfors och Hanna var på flygplatsen och hämtade Sani. Anssi var också där och vi åkte hem. Nu kan vi bara vänta och hoppas att Sani är dräktig.

Vårt besök i Sverige kunde inte ha gått bättre. Tack till Vivi för att vi fick komma och tack till Lowe som var så gullig. Ett stort tack till Karin som gjorde detta möjligt. Tack Karin och Patrik för all

Wilma

hjälp och tiden som ni lade ner. Och tack BG för att du tog dig tid att träffa mig. Jag hade velat träffa så många andra människor och även katter. Jag måste helt enkelt komma tillbaka – varje gång jag kommit till Sverige har jag blivit så väl mottagen.

Kram Susanna

Översättning: Elisabeth Larsson

Spinnmeister & MINSTE

Boris

Far och son katt styr vår familj med järnhand i blå päls. Steget från att vara en enkattsfamilj till en tvåkattsfamilj var långt när det gäller planeringsdelen och kort när det var dags att gå från tre i familjen till fyra. När vi väl hade fått hem vår minste familjemedlem så blev far och son som ler- och långhalm och höll sig aldrig särskilt långt ifrån varandra. Skönt för oss människor och för killarna betydde sällskapet av en katt nog mer än vad vi kunde förstå. Alldeles särskilt när jag tvingades vara ifrån dem under fyra månader och min man inte var hemma många timmar i stöten han heller. Skillnad blev det såklart när jag kom hem och plötsligt var hemma hela tiden istället. Boris var själaglad att ha fått hem sin mams och Caspar lärde känna mig på nytt. Nu har det gått över ett år sen dess och vi har haft mycket glädje av varandras sällskap. Finns inget mysigare än att ha en spinnande kropp tätt intill sin eller en liten nyfiken som klättrar upp och kollar till en ett par gånger under natten.

Vi märker hela tiden skillnader mellan våra två katter, de har ju fått

ganska olika uppväxt så det spelar så klart in men de har också väldigt olika temperament och synsätt på saker och ting. Boris är en genomsnäll, lugn på gränsen till sävlig personlighet, klok men väldigt inrutad i sina vanor och blir lätt konfys om saker och ting ändras. Vi flyttade till exempel på klätterträdet som killarna använder för att ta sig upp på takbjälkarna och det tog honom minst tre gånger så lång tid som Caspar att lära sig den nya vägen upp och ner från favoritstället i elementhammocken som hänger från en takbjälke. Caspar däremot lärde sig på ett kick och sprang snart upp och ner som en speedad ekorre.

Boris kan man bära runt på i famnen, han ligger som ett spädbarn på rygg med tassarna i vädret och klappas gärna i ansiktet eller sätter trampdynorna mot munnen – sockertass! Caspar vrider sig som en ål i famnen och går bara med på att bli burens korta stunder och helst sittande med baktassarna på ena handen och med framtassarna över den andra, helst ska vi gå runt och spana på saker. Boris älskar också att spana på saker

från famnen men är fullt nöjd med att nosa och kanske stryka kinden mot olika saker, Caspar ska helst leka med allt eller kravla sig ur famnen och brotta ned det.

Boris börjar ibland spinna bara man pratar med honom eller närmar sig honom, han spinner så att han vibrerar i hela kroppen, älskar närhet men är ändå inte någon knäkatt. På natten kommer han och ställer sig jämte min kudde och vill bli kliad på ryggen och lägger sig sen tillrätta och spinner och spinner, ibland ligger vi sked och njuter lika mycket båda två. Caspar vill aldrig ligga och kela, han har för mycket energi, man får fjäska ordentligt om man ska locka fram lite spinn ur vår minste och när det kommer är det lågt, ivrigt, nästan som en viskad hemlighet från ett barn och varar bara en stund tills han kommer på att han måste göra något annat. Caspar är en rastlös katt. Han har alltid bråttom vidare, iväg till nästa grej, nästa busstreck. Han är förresten smal som ett streck också, ett tydligt tecken på hans rastlösa energi till skillnad från Boris som verkligen har gonat in sig i

Caspar

lager på lager av trivselvikt.

Stor och liten. Vi kallade dem för det när Caspar var liten och det har kanske fastnat? Nu är de för evigt stor och liten. När Boris var ensam så kallade vi honom Den Lille, då kan vi ju inte sluta med det trots att det numer finns en som är mindre och att han själv definitivt inte är särskilt liten längre, så då blev det Minste om Caspar istället för minst är han obönhörligen även om han ser sig själv som en stor och farlig slagskämpe. Det sistnämnda har han dessvärre fått rätt i. Han hade dambesök, sitt allra första, i februari och efter att först ha försökt klå upp henne så blev han sen väldigt förälskad och ville vara med henne hela tiden. Tyvärr blev det inga kattungar men det är en annan historia. Boris hade under tiden varit på besök hos sin älskade kattfaster och när han till slut fick komma hem, efter tre och en halv vecka så blev han uppsmiskad av Caspar som tyckte att han nu var mannen i huset och Boris som var så glad hela vägen hem i bilen blev helt till sig av skräck.

Vårt hem är nu, ett halvår senare, en

krigszon och vi lever med stängda dörrar för att hålla isär dem och skydda Boris som råkat ut för Caspars vrede vid flera tillfällen nu. Vi testade att lämna bort Caspar till kattfaster i två veckor för att låta Boris bli kung här hemma men det gick lika illa när Caspar väl kom hem igen trots att vi testat olika produkter som våra kattvänner tipsat oss om. Ingen framgång. När Boris var ensam hemma så kom, efter ett par dagar, hans lekfullhet tillbaka och han verkade genuint lycklig! Det kändes nästan grymt att hämta hem Caspar igen men vi hoppades ju på att det skulle fungera och Caspar var glad att få komma hem igen.

Under påsken åkte vi till mina föräldrar över en natt och tog med oss Boris som varit där tidigare. Han spann så fort vi satte transportboxen i bilen. Hurra! Bort från den lille arge och tillsammans med mams och paps. Spinnmeister! Han älskar också mina föräldrars hem, gott om plats att springa omkring och så mattor på golven, något som vi inte har hemma. Han njuter av att ligga på dem och kan gå från matta till matta och bara njuta

i fulla drag. Lite oroligt på natten bara när vi låg på motsatt sida i sängen mot hur vi gör hemma och den aningen förvirrade Boris var och promenerade i min mans ansikte ett par gånger under natten när han inte hittade mig direkt. Det är kul att se vad de har koll på även om min man inte tyckte att det var så kul att bli väckt av tassar i ansiktet.

Apropå vad våra pälsbeklädda vänner kan så hade mina föräldrar en bichon frisé för ett antal år sen och han kom alltid rusande till rätt sida av bilen för att välkomna oss alla. Det var inget vi ens tänkte på att han hade koll på förrän jag kom hem

efter ett par års studier i England rattandes min högerstyrda Volvo och Teddy, som han hette, rusade till fel sida av bilen. Det tog inte lång tid förrän han hade koll på mig och min konstiga bil och sprang till rätt sida när han hörde att det var jag som kom.

Nu har det gått lite mer vatten under broarna och Caspar har blivit av med sina kulor. Vi har ännu inte lyckats få gossarna att komma överens, men nu har de varit ifrån varandra i snart sju veckor. Boris semestrar och blir bortskämd hos mina föräldrar, torsk nästan varje dag får han den lille godingen, och Caspar är ensamkatt hemma och har blivit bra mycket kelvänligare och vant sig vid att bli gosad med och pussad på. Vi står mitt upp i en flytt och dessutom visningar med mera av vår lägenhet så det skulle bli alltför arbetsamt att forsla iväg två stycken kattebarn varje gång vi ska hålla oss undan. Men gissa om vi saknar vår Spinnmeister! Vi hoppas att när vi väl kommer i ordning i vårt nya hem så kommer grabbarna att bli vänner igen.

**Lite spinn och hälsningar från,
Boris, Caspar & Yasmin**

Kullinformation

Födda kullar

Sverige

15/10 1+2

Far: CH SE*Skuggpanterns Pascal

Mor: CH S*Ridge Cat's Tingeling

Uppfödare: SE*GREENISH GREY'S

Monica Lugnet, Linköping

013-14 02 29, 0734-18 17 51

monica.lugnet@saabgroup.com

28/10 0+1

Far: IC S*Kyanos Akaios

Mor: S*Silvren Modesty Blaise

Uppfödare: S*ROYALGREY

Jenny Botters Lundberg, Göteborg

031-19 51 22

jenny.botters@royalgrey.se

9/11 1+2

Far: EC Nikolaj vom Zaren Silber

Mor: Barynia's Wilma

Uppfödare: S*KYANOS

Karin o Patrik Johansson, Göteborg

031-423717

www.kyanos.se

Väntade kullar

Sverige

Vecka 46

Far: SC S*Romanenko's Kalashnikov

Mor: GIC S*Azovska's Olga Proorov

Uppfödare: S*AZOVSKA'S

Anna Kask, Sollentuna

08-623 06 84, 0708-18 98 25

anna@azovskas.se

www.azovskas.se

Vecka 48

Far: SC S*Peggy Lane's Stella Izar

Mor: SE*Ryssmuhrens Miami

Uppfödare: Tore och Merja Lundquist,

Linköping

013-10 39 08, 070-250 27 78

mer.lu@hotmail.com

Planerad parning

Sverige

Far: S*Kyanos Akilles

Mor: S*Wildtbergs Reca Petyora

Uppfödare: S*BLÄTUSSENS

Inger Basth och Christer Persmark, Varberg

0340-67 93 75, 073-394 15 20

christer.persmark@hotmail.com

Far: IC S*Kyanos Akaios

Mor: S*Vatulands Marisa

Uppfödare: S*MISTLURENS

Bengt-Göran Fältström, Göteborg

031-13 31 73, 070-967 00 63

Vären/sommaren 2012

Far: S*Romanenko's Sikorsky

Mor: S*Grrr Kallisto Nova Jelena

Uppfödare: S*GRRR

Anna och Maria Saverstam, Umeå/Skellefteå

073-810 73 82

grrr@saverstam.com

www.saverstam.com

Vären/sommaren 2012

Far: S*Romanenko's Sikorsky

Mor: S*Gigablue's Nike

Uppfödare: S*GRRR

Anna och Maria Saverstam, Umeå/Skellefteå

073-810 73 82

grrr@saverstam.com www.saverstam.com

Hösten/vintern 2012

Far: S*Romanenko's Sikorsky

Mor: (N)Russersølvet Lansalott

Uppfödare: S*EXANIMO I NORR

exanimoinorr@gmail.com

Norge

Far: Alexandra's Blue Hampus

Mor: St. Hanshaugens Beatrice

Uppfödare: ST. HANSHAUGENS

Katja Frost, Revetal

+47-333 960 92, +47-412 681 20

katj-f@online.no

www.st-hanshaugens.com

Barynia's Wilma och Nikolaj vom Zaren Silbers ungar föddes 9 november hos S*Kyanos.

153 g och två dagar gammal

Russian blue-mys i bolådan

Foto: Karin Johansson

Uppfödarbatt på medlemskap till kattungeköpare

Som uppfödare i Russian Blue Klubben kan du bjuda dina kattungeköpare på ett års medlemskap till det rabatterade priset 50 kr per kattungeköpare. Rabatten gäller ett medlemskap per såld kattunge.

Betaln i 50 kr per kattungeköpare till Russian Blue Klubbens PlusGiro 430 52 40-6 och uppge "uppfödarbatt".

Skicka samtidigt ett mejl till kassören med följande information: såld kattunges namn och registreringsnummer samt köparens namn, adress och telefonnummer. Gärna e-postadress också om sådan finns.

Uppfödaren måste skicka in alla dessa uppgifter till kassören i samband med att inbetalning görs för att rabatten och medlemskapet ska gälla. Klubben kommer inte att återbetala uppfödare som skickar in felaktiga eller ofullständiga uppgifter.

Lookalike-tävling

Här kommer de sista bidragen i vår lookalike-tävling. Vi redovisar resultatet i nästa nummer av Ryska Posten.

*Anastasia av Pomona(N) "Sillen",
foto Lill Hahn*

*S*Kyanos Akilles,
foto Karin Johansson*

*S*Barynias Signe,
foto Elisabeth
Jacobs*

DET SKA VI FIRA!

S*Toredys första kull firar 1 år!

Nanne, som bor kvar hos mamma Bellis, gratulerar syskonen Scilla och Zenek på sin 1-årsdag den 4 januari 2012. Lena Hallström

Grattis Qat!

Massor av gratulationer till vår skatt, kelige kung Qat som fyller 5 år den 27 december! Qat, du älskar att sova och gosa med dina människor och din son Boris. Varje morgon vill du komma in och mysa under täcket och ligga i mattes famn. Det är lätt att drunkna i dina vackra ögon. Vi älskar dig så. Vi passar även på att gratulera dina syskon Pikku, Mandi och Mio! Camilla, Jan, Jasmin & Boris

IC S*Catullus' Blå Bellis fyllde 3 år i oktober

Jag gratulerar min tjej till en fin titel, tagen i Norge i augusti, och gläds åt de år vi haft, samtidigt som jag nyfiket ser framåt mot fler fina år. Bellis gratulerar sina bröder Boris, Bastian, Brio och Baltazar i efterskott på 3-årsdagen. Lena Hallström

Milka 2 år

Stort grattis till vår stora katttjej Milka som fyller 2 år den 28 november. Du är vår ögonsten! Önskar husse Mikael och matte Ilona

God jul från Milou i Södertälje!

Milou med sitt eget pepparkakshus. Ägare och foto: Susanne Södergren

Hälsning från Sarim

Skickar en hälsning från Tsaritzas Sarim som flyttat från Stockholm och blivit Göteborgare! Sarim är en jättego, vacker, pigg och lekfull 9-åring som har funnit sig väl tillrätta hos oss och fyller tomrummet efter Morris (Mistlurens Akilles) och huskatten Luna som blev 15 resp. 16 år. Vi är väldigt glada och tacksamma över att få ge Sarim ett nytt hem och tackar uppfödaren Eva Nilsson för förtroendet. Hälsningar Ewa och Kent Stenström. Foto: Carina Nicklasson

(N) Little Merlin's Augustine og Amanda önsker alle katter og kattevenner en riktig god jul!

Nöpö 14 år

Miminkan Hamilkar, Nöpö, hade sin födelsedag den 14 november! Stort grattis från matte, Julinka, Kaisa och lilla Sisu. Kaisa vill också tacka honom för hans tålmod med hennes fyra energiska ungar.

Avelshanar

Det är bra om alla tillgängliga hanar anmäls till RBK:s avelshanelista. Kanske just din hane har de egenskaper som en blivande ryssmamma letar efter. Kontakta Ywonne Wildtberg om du vill ha mer information om avelshanar och hanelistan.

Under rubriken unghanar har vi med hanar som är ca 6-12 månader så att intresserade honkattsägare i god tid kan planera eventuella parningar tillsammans med hankattsägaren. Ywannes adress finns på sidan 35.

Sverige

Unghanar

S*Molotov's Rebel Rebel (2011-01-29)

Avgift: Enl. ö. k.
Ägare: Kalle Söber, Bergshamra
073-310 94 09, kalle@sobbese.se

SC S*Romanenko's Kalashnikov
CH S*Azovska's Irina Prosorov

EC Maximilian vom Salzbachtal DM
IC S*Koroleva Amalija Katerina
S*Ärke Ängelns Gorki
CH S*Molotov's Pretty Jaguar

S*Rospinglan's Billy The Kid (2011-06-16)

Avgift: Enl. ö. k.
Ägare: Susanne Eriksson, Gimo
0173-602 73, 070-769 24 13
jennysusanne.eriksson@spray.se

CH SE*Skuggpanterns Pascal
IC (N)Ferpont Anfisa

S*Flax Chaos
S*Kärmarks Amalija
(N)Schillerstrøm's Ferapont
(N)Bernhof Nastya

S*UllaBerras Astor Mio Pascal (2011-07-05)

Avgift: Enl. ö.k.
Ägare Henrik Söderquist, Södertälje
08-550 682 15

CH SE*Skuggpanterns Pascal
S*UllaBerras Zilvia Kia Olga

S*Flax Chaos
S*Kärmarks Amalija
S*Limelight's Potomac
SC S*UllaBerras Olga Zarina

S*Romanenko's Sikorsky (2011-04-08)

Avgift: 1000+1000
Ägare: Anna Saverstam, Umeå
073-810 73 82, grrr@saverstam.se, www.saverstam.com

S*Koroleva Leonid Nikolaj
SC S*Romanenko's Maxinja Naida, JW

CH Aragon
IC S*Koroleva Amalija Katerina
EC Maximilian vom Salzbachtal
EC S*Romanenko's Axinja

S*Koroleva Bela Amos (2011-04-27)

Avgift: Enl. ö.k.
Ägare: Ulla von Lochow, Stockholm
073-622 62 44, kastina83@gmail.com

S*Kosmoskattens Lotus
GIC S*Koroleva Severina Valentina

EC S*Wynjas Wincent
S*Kosmoskattens Kajsa
IC FIN*Zarin Archie
IC S*Koroleva Amalija Katerina

Vuxna hanar

Norr (Län: Norrbotten, Västerbotten, Jämtland, Västernorrland) Inga hanar inrapporterade

Mitt (Län: Gävleborg, Dalarna, Värmland, Örebro, Västmanland) Inga hanar inrapporterade

Öst (Län: Uppsala, Stockholm, Södermanland)

S*Silverklon's Simba (2010-11-11) Under en begränsad tid!

Avgift: Enl. ö. k.
Ägare: Caroline Bohlin, Nacka
0765-38 33 96, cbohlin@hotmail.se

S*Catullus' Blå Bastian
S*Cortobelle's Lisa

PR FIN*Zarin Querido Qat
IC S*Kosmoskattens Jasmin
Starstruck's Corto Maltese
Barynia's Hildur

SE*Burn Island Signar Vasil (2010-10-21) Under en begränsad tid!

Avgift: Enl. ö. k.
Ägare: Margareta Sten, Stockholm
070-147 85 96, margarestasten1203@gmail.com

S*Royalgrey Nikulin Tiger
S*Moy Almaz Ziniy Tzarevna Anasztazia

CH S*Barynia's Wilmer
S*Silvren Modesty Blaise
S*Wildtbergs Elbrus Sentinel Ondinev
CH S*Flisdjupet's Chardonnay

SE*Skuggpanterns Pascal (2010-04-24)

Ägare: Susanne Eriksson, Gimo
0173-602 73, 070-769 24 13
jennysusanne.eriksson@spray.se

S*Flax Chaos
S*Kärmarks Amalija

S*Kandinsky's Mischka
PR/IC FIN*Zarin Querida Maia
S* Grrr Chili Tai Giant
S* Kärmarks Anastasia

Usurs Major av Buerlia(N) (031120)

Avgift: Enl. ök.
Ägare: Daniela Enström
Tel: 0700-524565 (Stockholm), daniela_e@volny.cz

S*Saratovs Ivan Yashin
EC Oda av Buerlia(N)

IC S*Kameleonten's Astrix
EC S*Saratovs Chrissi Alissa
S*Zillarrezko Andi
EC Geisha av Buerlia(N)DM

GIC S*Peggy Lane's Stella Izar (080325)

Avgift: Enl. ök.
Ägare: Kristina Svårdsten
Tel: 08-770 28 82 (Tyresö), peggylanes@svardsten.com

S*UllaBerras Viktor Vasiljev Petja
IC S*Romanenko's Mazeba

PR & EC S*Zillarrezko Petja Gora Therese Dikij
IC S*Sephora's Joy
CH & GIP S*Limelight's Nemo
CH A*Flashpaw's Vision of Love

S*Mudhoneys Prins Emil Jordgubbe (081031)

Ägare: Mirjam Palosaari Eladhari &
Rauno Palosaari
0739-38 22 82 (Stockholm/Visby), mirjam@mimmi.net

S*Ussholmens Urax
S*Zillarrezko Wilda Miona Therese Gora

CH S*Vatulands Ivan Ivanitj
Sharine Severnaja av Buerlia(N)
S*Ryaklintens Lucifer Astor Mio
IC S*Zillarrezko Lady Rowena

S*UllaBerras Zomac Zjivago Astor (081218)

Ägare: Vladimir Vasilissov
0707-74 34 54 (Solna),
vladimir1@comhem.se

S*Limelight's Potomac
GIC S*UllaBerras Olga Tsarina Joy

SW'07,EC Silvergrey Paragon BlueFiver, DSM(USA)
EC S*Limelight's Kia,DSM
PR&EC S*Zillarrezko Petja Gora ThereseDikij
IC S*Sephora's Joy

GIC S*Romanenko's Kalashnikov (2009-04-05)

Ägare: Thomas Johnsson, Solna
08-83 3838, 0733-66 36 76
j.thomas.j@comhem.se

EC S*Koroleva Odrian Maximalija
EC S*Romanenko's Axinja

EC Maximiliam vom Salzbachtal
IC S*Koroleva Amalija Katerina
EP&CH S*Limelight's Nemo, DSM

Sydöst (Län: Östergötland, Jönköping, Kalmar, Gotland) Inga hanar inrapporterade**Väst (Län: Västra Götaland, Halland)****S*Mudhoneys Avon Tourbillon (2010-11-16)****S*Mudhoneys Omar Houdini (2010-11-16), kastreringsvarning**

Avgift: Enl. ö. k.

S*Royalgrey Nikulin Tiger

Ägare: Anna Eskeby & Lars Hermanson

CH S*Mudhoneys Disentis

annaeskeby@hotmail.com, lars_hermanson@tele2.se

CH S*Barynia's Wilmer
S*Silvren Modesty Blaise
S*Kandinsky's Mischea
S*Zilarrezko Wilda Miona Therese Gora

S*Kyanos Akaios (2010-05-24)

Avgift: Enl. ök

S*Catullus' Blå Bastian

Ägare: Veronica Nilsson, Göteborg

S*Barynia's Wilma

031-18 42 61, 0767-78 64 94, mecky@comhem.se

PR FIN*Zarin Querido Qat
IC S*Kosmoskattens Jasmin
IP & IC Tsartizas Reno
IC S*Barynia's Annosjka Luiniljeva

S*Kyanos Akilles (2010-05-24)

Avgift: Enl. ök

S*Catullus' Blå Bastian

Ägare: Tommy Åhs, Göteborg

S*Barynia's Wilma

031-18 42 14, 070-569 89 69, comvecta@telia.com

PR FIN*Zarin Querido Qat
IC S*Kosmoskattens Jasmin
IP & IC Tsartizas Reno
IC S*Barynia's Annosjka Luiniljeva

Syd (Län: Kronoberg, Blekinge, Skåne)**S*Mistlurens Nils (2010-10-27)**

Avgift: Enl. ö. k.

S*Royalgrey Nikulin Tiger

Ägare: Ing-Marie Holst, Malmö

S*Vatulands Marisa

040-611 98 38, 0700-22 46 75, hingmarie@gmail.com

CH S*Barynia's Wilmer
S*Silvren Modesty Blaise
S*Kandinsky's Micha
IC S*Cosack's Nefertite

S*Czar's Fairy Lukash Alekseyev (2010-05-18)

Ägare: Carina Johansson, Genarp

CH S*SilverPixie's Aleksey

040-41 30 59 och 0737-55 35 00

S*Koroleva Faina Eufemia

cj@tele2.se

EC Maximiliam vom Salzbachtal
IC S*Limelight's Maya
CH S*Saratovs Maximiliam Blazej
GIC S*Koroleva Severina Valentina

S*Koroleva Leonid Nikolaj (061005) kastreringsvarning

Avgift: Enl. ök

CH Aragon

Ägare: Anna Steinwandt

IC S*Koroleva Amalija Katerina

& Andreas Fransson

Tel: 0455-10727 (Karlskrona), schteinwandt@hotmail.com

S*Limelight' Jonathan
S*Abruma's Catja av Iluini
S*Ryaklinter's Lucifer Astor Mio
S*Mischenka Petra

Norge

Vuxna hanar**Pyotr av Buerlia(N) (2010-05-17)**

Kontakta Eva Smith-Meyer

S*Royalgrey Nikulin Tiger

+47 33 47 37 16

GIC Virgo av Buerlia(N)

eva.smith-meyer@sfjbb.net

S*Barynia's Wilmer
S*Silvren Modesty Blaise
S*Saratovs Ivan Yashin
EC Oda av Buerlia(N)

(N)Troiltampen's Septimus (2010-06-09)

Ägare: Victoria Wilhelmsen, Oslo

S*Royalgrey Nikulin Tiger

+47 412 364 86

CH (N)Sydspissen Babushka

victoria@wilhelmsen.no

S*Barynia's Wilmer
S*Silvren Modesty Blaise
(N)Thorelin's Pax
Sinikka av Buerlia(N)

St. Hanshaugens Cornelis (2010-11-02)

Avgift: Enl. ö. k.

(FIFe)CH&(WCF)CH S*Wildtbergs Boris

Ägare: Maren Sælensminde, Oslo

St. Hanshaugens Beatrise

+47 476 37 753, maren.saelensminde@gmail.com

S*Saratovs Radozlav Dominik
IC Ondine v. Hirschach(DE)
(N)Nature's Beauty Aris Maximov
Yvette av Buerlia(N)

Alexandra's Blue

Avgift: Enl. ö. k.

Alexandra's Blue Hampus

Ägare: Anneke Fasting, Drammen

Alexandra's Blue Tsarina Nikita

fiodda@hotmail.com

(N)BlueGargoyle's Cernunnos
Alexandra's Blue Tsarina Nikita
S*Blå Blixtens Gandalf
(N)Thorelin's Anastasia Blue

Alexandra's Blue Hampus (0705xx) kastreringsvarning

Avgift: Enl. ök

(N)BlueGargoyle's Cernunnos

Ägare: Anneke Fasting, Drammen

Alexandra's Blue Tsarina Nikita

fiodda@hotmail.com

GIC Victor Happy Eyes (CZ)
CH Regina av Buerlia(N)
S*Blå Blixtens Gandalf
(N)Thorelins Anastasia Blue

Bolsjoj Dmitrij av Pomona(N) 2007-02-22 kastreringsvarning

Avgift: Enl. ök

GIC Victor Happy Eyes (CZ)

Ägare: Ine Kjelbye, Bergen

IC (N)Ferpont Anfisa

+47 915 75 834, tkjelbye@hotmail.com

IC Ray Rosa Glauca
CH Florans Erakis
(N)Schillerström's Ferpont
(N)Bernhof Nastya

Delresultat i tävlingen Årets Russian Blue 2011

Resultat t.o.m. 16/10 2011

Vuxna			SE*Toredys Scilla Siberica:	17p
S*Romanenko's Kalashnikov:	41p	Äg : Thomas Johnsson	Äg : Lena Hallström	
S*Ullaberras Antonina Agnes Olga:	25p	Äg : Susanne Eriksson	S*Mistlurens Nora:	15p
S*Koroleva Justina by Buddha:	25p	Äg : Kaija Merta	Äg : Bengt Göran Fältström	
Tsaritzas Zeldä:	20p	Äg : Christina Linder	S*Wynjas Nova:	14p
S*Romanenko's Omega by Siddharta:	17p	Äg : A-C Johansson	Äg : Yvonne Torstensson	
BluEudemonias Russian Roulette:	15p	Äg : A-C Johansson	S*Mistlurens Nestor :	11p
Pyotr av Buerliä(N):	15p	Äg : Eva Smith-Meyer	Äg : Elisabeth Jacobs	
S*Koroleva Odelia Maximalija:	15p	Äg : Kaija Merta	S*Wynjas Noah:	6p
S*Mistlurens Nora :	13p	Äg : BG Fältström	Äg : Yvonne Torstensson	
S*Peggy Lane's Stella Izar:	13p	Äg : Kristina Svärdsten	Tzaritzas Blue Pearl :	6p
S*Azovska's Olga Prosorov:	13p	Äg : Anna Kask	Äg : Eva Nilsson	
S*Czar's Fairy Yelena Nazimova:	13p	Äg : Maria Yngvesson	SE*Skuggpanterns Pascal:	4p
FIN*Andinan Carmencita:	9p	Äg : Ritva & Jarmo Manninen	Äg : Susanne Eriksson	
S*Acromedors Mila:	6p	Äg : Reijo Korhonen	S*Molotov's Hunky Dory :	4p
S*Kyanos Akaios:	6p	Äg : Vivi Nilsson	Äg : Maria Enzell	
SE*Skuggpanterns Pascal:	6p	Äg : Susanne Eriksson	S*Årke Ängels Darjeeling :	4p
S*Catullus' Blå Bellis:	6p	Äg : Lena Hallström	Äg : Bernice Skytt	
S*Azovskas Wicked Cub Leia:	4p	Äg : Anna Kask	S*Koroleva Justina by Buddha:	2p
S*Barynia's Signe:	4p	Äg : Elisabeth Jacobs	Äg : Kaija Merta	
(N)Ferapont Anfisa:	4p	Äg : Susanne Eriksson	S*Cattegas Corona :	2p
(N)Thorelin's Yaritzä:	4p	Äg : Elin Skaar	Äg : Lotta Hallengren	
Juniorer/ungdjur			Kastrater	
DK*Malevitch Hasta La Vista Zarina:	33p	Äg : Lena Höglund	S*Limelight's Quatro:	30p
FI*Zarin Santa Rosa:	33p	Äg : Yvonne Torstensson	Äg : Thomas Johnsson	
DK*Kirstejns Laurela Bluedane:	31p	Äg : Tomas Öberg	FIN*Zarin Querida Maia:	21p
			Äg : Charlotte Bredberg	
			S*Koroleva Justinus by Buddha :	13p
			Äg : Marie Dartgaard	
			S*Wildtbergs Boris :	13p
			Äg : Yvonne Wildtberg	
			S*Limelight's Pachama :	13p
			Äg : Kicki Öhman	
			FIN*Katzenhof Quellchen:	10p
			Äg : Ritva Manninen & Jarmo Väänänen	
			Poäng i vuxen, ungdjur/junior samt kastratklass	
			BIS	10 poäng
			NOM	9 poäng
			BIV	8 poäng, med 1 p tillägg för varje slagen ryss
			Cert	2 poäng
			Ex 1 J+U	2 poäng
			Högsta poängen av dessa fem varianter räknas, man får alltså inte 10 p för BIS, samt 2 p för cert och 8p för BIV om man nu haft turen att lyckas med alltihop. Resultat från max tre utställningar/katt tas med i tävlingen. Vid klassbyte medföljer inte tidigare erhållna poäng. Vuxen eller kastrat kan även tävla i senior/veteranklassen.	
			Poäng i senior/veteranklass, för katter över 7 respektive 10 års ålder	
			5 poäng för vinst i senior- eller veteranklass	
			1 poäng för varje slagen katt, oavsett ras och kön	

Kommande utställningar

SVERIGE

JANUARI

7-8 Rasbo Uppsala Frässets Kattklubb

FEBRUARI

11-12 Mölndal Göteborgs Raskattklubb

MARS

3-4 Örebro Nerikes Kattklubb

17-18 SVERAK:s årsmöte Borås

31-01 Stockholm Stockholms Kattklubb

APRIL

14-15 Umeå Björkstakatten 2-cert

14-15 Malmö Sydkatten

14-15 Stockholm Alfakatten

21-22 Gislaved Dackekatten

NORGE

MARS

3-4 Bergen BERAK

17-18 Oslo NORAK

31-01 Trondheim Trønderkatten

APRIL

6-7 Kverneland RORAK

DANMARK

JANUARI

14-15 Brædstrup JYRAK

28-29 Køge KATTEKLUBBEN

MARS

10 Köpenhamn DARAK

31-01 Fredericia JYRAK

APRIL

21-22 Frederiks, Karup KATTEKLUBBEN

FINLAND

JANUARI

14-15 Helsingfors SUROK

FEBRUARI

18-19 Jyväskylä KES-KIS

MARS

3-04 Kirkkonummi URK

17-18 Åbo TUROK

APRIL

14-15 Kuopio ISROK

28-29 Helsingfors RUROK

Utställningsnytt

Utställningsresultat

Om du vill att din katts utställningsresultat ska stå med i Ryska Posten, skicka då in det till oss på adressen: utställningsredaktor@russianblueklubben.se

SVERIGE

HELSINGBORG, 13 augusti 2011

Domare: Alexey Shchukin (NL)
11 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion
Hona S*Limelight's Pocahontas DSM DVM
HP Äg: Kenneth Eklind

Klass 2 Supreme Premier
Hane DK Kirstejn's Grey Wolf by Maxi
HP, BIV Äg: Vibeke Parsborg

Klass 3 Grand Internationell Champion
Hona Katzennest Gia of Malevitch
CAC S Äg: Charlotte Engvold

Klass 5 Internationell Champion
Hona Kirstejn's Kaisla Blue dane
CAGCIB Äg: Dorthe Kirstejn Jensen

Klass 6 Internationell Premier
Hane Maximilian v. Salzbachtal
CAGPIB Äg: Dorthe Kirstejn Jensen
Grand Internationell Premier
Hona IP DK*Kirstejn's IzaBella BlueDane
CAGPIB, NOM Äg: Vibeke Parsborg

Klass 7 Champion
Hane DK*Malevitch Splinters Leonardo JW
CACIB, BIV, NOM, BIS Äg: Kenneth Eklind
Hona Smurfs Picassa
CACIB Äg: Charlotte Engvold

Klass 11 Juniorer 6-10 månader
Hona S*Limelight's Roxanne
Ex1 Äg: Kenneth Eklind
Hona S*Wynjas Nova
Ex2 Äg: Yvonne Torstensson

Klass 12 Ungdjur 3-6 månader
Hona FI*Zarin Santa Rosa
Ex1, BIV Äg: Yvonne Torstensson

HELSINGBORG, 14 augusti 2011

Domare: Anna Wilczek (PL)
12 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion
Hona S*Limelight's Pocahontas DSM DVM
HP Äg: Kenneth Eklind

Klass 2 Supreme Premier
Hane DK*Kirstejn's Grey Wolf by Maxi
HP Äg: Vibeke Parsborg

Klass 3 Grand Internationell Champion
Hona Katzennest Gia of Malevitch
CAC S Äg: Charlotte Engvold

Klass 4 Grand Internationell Premier
Hane Maximilian v. Salzbachtal
CAPS, BIV, NOM Äg: Dorthe Kirstejn Jensen

Klass 5 Internationell Champion
Hona Kirstejn's Kaisla Blue dane
CAGCIB, BIV Äg: Dorthe Kirstejn Jensen

Klass 6 Internationell Premier
Hona DK*Kirstejn's IzaBella BlueDane
CAGPIB Äg: Vibeke Parsborg

Klass 7 Champion
Hane DK*Malevitch Splinters Leonardo JW
CACIB Äg: Kenneth Eklind
Internationell Champion
Hona Smurfs Picassa
CACIB Äg: Charlotte Engvold
Hona S*SilverPixie's Annushka
Ex2 Äg: Jessica Ljungdahl

Klass 11 Juniorer 6-10 månader
Hona S*Limelight's Roxanne
Ex1 Äg: Kenneth Eklind
Hona S*Wynjas Nova
Ex2 Äg: Yvonne Torstensson

Klass 12 Ungdjur 3-6 månader
Hona FI*Zarin Santa Rosa
Ex1, BIV Äg: Yvonne Torstensson

LINKÖPING, 20 augusti 2011

Domare: Marie Westerlund
9 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion
Hane S*Romanenko's Kalashnikov
HP Äg: Thomas Johnsson
Hona S*Limelight's Pocahontas DSM DVM
HP Äg: Kenneth Eklind

Klass 2 Supreme Premier
Hane SC S*Limelight's Quatro
HP Äg: Thomas Johnsson

Klass 5 Internationell Champion
Hane DK*Malevitch Splinters Leonardo JW
CAGCIB Äg: Kenneth Eklind

Klass 6 Internationell Premier
Hona FIN*Zarin Querida Maia
CAGPIB Äg: Charlotte Bredberg

Klass 9 Öppen klass
Hane IT*Blueudemonia's Russian Roulette JW
CAC, BIV, NOM, BIS Äg: S Hansson, K Johansson, B Skytt

Klass 11 Juniorer 6-10 månader
Hona S*Limelight's Roxanne
Ex1, BIV Äg: Kenneth Eklind
Hona FI*Zarin Santa Rosa
Ex2 Äg: Yvonne Torstensson
Hona S*Wynjas Nova
Ex3 Äg: Yvonne Torstensson

LINKÖPING, 21 augusti 2011

Domare: Jörgen Billing
5 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion
Hona S*Limelight's Pocahontas DSM DVM
HP Äg: Kenneth Eklind

Klass 5 Internationell Champion
Hane DK*Malevitch Splinters Leonardo JW
CAGCIB, BIV, NOM, BIS Äg: Kenneth Eklind

Klass 6 Internationell Premier
Hona IP IC FIN*Zarin Querida Maia
NOM, BIS Äg: Charlotte Bredberg
Grand Internationell Premier

Klass 9 Öppen klass
Hane IT*Blueudemonia's Russian Roulette JW
CAC Äg: S Hansson, K Johansson, B Skytt

Klass 11 Juniorer 6-10 månader
Hona S*Limelight's Roxanne
Ex1 Äg: Kenneth Eklind

BORÅS, 27 augusti 2011

Domare: Martin Kabina
10 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion
Hona S*Limelight's Pocahontas DSM DVM
HP Äg: Kenneth Eklind

Klass 5 Internationell Champion
Hona S*Koroleva Justina by Buddha
CAGCIB, BIV Äg: Kaija Merta

Klass 9 Öppen klass
Hane S*Kyanos Akaios
Champion Äg: Veronica, Nilsson
Hona S*Mistlurens Nora
CAC Äg: BG Fälström

Klass 10 Kastratklass
Hane S*Wildtbergs Boris
CAP, NOM Äg: Yvonne Wildtberg
Hane S*Koroleva Julius by Buddha
Ex2 Äg: Kristina Tegelman

Klass 11 Juniorer 6-10 månader
Hona S*Limelight's Roxanne
EX1, BIV, NOM, BIS Äg: Kenneth Eklind
Hona Tsaritzas Blue Pearl
Ex2 Äg: Eva Nilsson
Hona DK*Malevitch Hasta La Vista Zarina
Ex3 Äg: Lena Höglund

Hona S*Cattegas Corona
DRAGEN Äg: Lotta Hallengren

BORÅS, 28 augusti 2011

Domare: Satu Hämäläinen
9 utställda russian blue

Klass 1 S Supreme Champion
Hona S*Limelight's Pocahontas DSM DVM
HP Äg: Kenneth Eklind
Hona S*Koroleva Odelija Maximalja
HP Äg: Kaija Merta

Klass 5 Internationell Champion
Hona IC S*Koroleva Justina by Buddha
CAGCIB, BIV, NOM Äg: Kaija Merta

Klass 7 Champion
Hona S*Kyanos Akaios
CACIB Äg: Veronica, Nilsson

Klass 9 Öppen klass
Hona S*Mistlurens Nora
CAC Äg: BG Fälström

Klass 10 Kastratklass
Hane S*Wildtbergs Boris
CAP Äg: Yvonne Wildtberg

Klass 11 Juniorer 6-10 månader
Hona S*Limelight's Roxanne
EX1, BIV, NOM Äg: Kenneth Eklind
Hona Tsaritzas Blue Pearl
Ex2 Äg: Eva Nilsson
Hona DK*Malevitch Hasta La Vista Zarina
Ex3 Äg: Lena Höglund

LULEÅ, 27 augusti 2011

Domare: Natalia Sidorova
4 utställda russian blue

Klass 5 Internationell Champion
Hona (N)Thorelin's Yaritza
CAGCIB Äg:

Klass 6 Internationell Premier
Hona S*Limelight's Pachama
CAGPIB Äg: Christina Öhman

Klass 7 Champion
Hona FIN*Zarin Magnolia
CACIB Äg:

Klass 9 Öppen klass
Hona FIN*Harmuan Moria Mussukka
CAC, BIV Champion Äg:

LULEÅ, 28 augusti 2011

Domare: Catharina Modahl-Nilsson
4 utställda russian blue

Klass 5 Internationell Champion
Hona (N)Thorelin's Yaritza
CAGCIB Äg:

Klass 6 Internationell Premier
Hona S*Limelight's Pachama
CAGPIB Äg: Christina Öhman

Klass 7 Champion
Hona FIN*Harmuan Moria Mussukka
BIV, CACIB

GÖTEBORG, 3 september 2011

Domare: Fabio Brambilla
7 utställda russian blue

Klass 7 Champion
Hane S*Kyanos Akaios
CACIB Äg: Veronica, Nilsson

Klass 9 Öppen klass
Hane IT*Blueudemonia's Russian Roulette JW
BIV NOM Äg: S Hansson, K Johansson, B Skytt
Hona S*Mistlurens Nora
CAC Äg: BG Fälström
Hona St. Hanshaugens Carla
Ex2 Boel Rosenqvist-Paulsson

Klass 10 **Kastratklass**
Hane S*Wildtbergs Boris
Premier Äg: Ywonne Wildtberg

Klass 11 **Juniörer 6-10 månader**
Hona DK*Kirstejnäs Laurela
Ex1, NOM Äg: Thomas Öberg
Hona Tsaritzas Blue Pearl
Ex2 Äg: Eva Nilsson

GÖTEBORG, 4 september 2011

Domare: Karl Preiss
4 utställda russian blue

Klass 5 **Internationell Champion**
Hona S*Koroleva Justina by Buddha
CAGCIB Äg: Kaija Merta

Klass 7 **Champion**
Hane IT*Blueudemonia's Russian Roulette JW
CAGCIB, BIV Äg: S Hansson, K Johansson, B Skytt
Hona S*Mistlurens Nora
CAGCIB, NOM Äg: BG Fälström

Klass 11 **Juniörer 6-10 månader**
Hona Tsaritzas Blue Pearl
Ex1 Äg: Eva Nilsson

UPPSALA SWS, 10-11 september 2011

Domare: Janet Green,
15 utställda russian blue

Klass 1 **Supreme Champion**
Hane S*Vatulands Igor DVM
HP Äg: Margit Kjetsaa
Hane S*Peggy Lane's Stella Izar
HP Äg: Kristina Svärdesten
Hane S*Romanenko's Kalashnikov
HP Äg: Thomas Johnsson

Klass 2 **Supreme Premier**
Hane S*Limelight's Quatro
HP Äg: Thomas Johnsson
Hona FIN*Katzenhof Quellchen DVM DM
HP, NOM Äg: Ritva Manninen & J Väänänen

Klass 3 **Grand Internationell Champion**
Hane FIN*Hana-Bi Lekan Kwa Afrika
CACCS Äg: Nina Roikonen
Supreme Champion

Klass 4 **Grand Internationell Premier**
Hane FIN*Hana-Bi Estrade Burton
CAPS BIV Äg: Kajsa Kinnarinen
Hona S* Grrr Kallisto Mira Nikita
CAPS Äg: Nina Roikonen

Klass 5 **Internationell Champion**
Hane DK*Malevitch Splinters Leonardo JW
CAGCIB Äg: Kenneth Eklind

Klass 7 **Champion**
Hane IT*Blueudemonia's Russian Roulette JW
CAGCIB Äg: S Hansson, K Johansson, B Skytt
BIV NOM

Klass 9 **Öppen klass**
Hane S*Mistlurens Nestor
CAC Äg: Elisabeth Jacobs

Klass 11 **Juniörer 6-10 månader**
Hane FI*Hana-Bi Pieni pala talvea
Ex1 Äg: Marianna Ripatti
Hona FI*Zarin Santa Rosa
Ex1, BIV Äg: Yvonne Torstensson
Hona Tsaritzas Blue Pearl
Ex2 Äg: Eva Nilsson

Klass 12 **Ungdjur 3-6 månader**
Hona (N) Little Merlin's Amanda
Ex1 Äg: Margit Kjetsaa

ESKILSTUNA, 18 september 2011

Domare: Jaana Jyrkinen
10 utställda russian blue

Klass 1 **Supreme Champion**
Hane S*Romanenko's Kalashnikov
HP Äg: Thomas Johnsson
Hona S*Limelight's Pocahontas DSM DVM
HP, NOM Äg: Kenneth Eklind

Klass 2 **Supreme Premier**
Hane S*Limelight's Quatro
HP Äg: Thomas Johnsson

Klass 5 **Internationell Champion**
Hane DK*Malevitch Splinters Leonardo JW
CAGCIB, BIV, NOM, BIS, BOB Äg: Kenneth Eklind

Klass 11 **Juniörer 6-10 månader**
Hona FI*Zarin Santa Rosa
Ex1, BIV Äg: Yvonne Torstensson
Hona S*Limelight's Roxanne

Ex2 Äg: Kenneth Eklind
Hona S*Limelight's Rafaela
Ex3 Äg: Martin Åstrand
Hona S*Molotov's Hunky Dory
Ex4 Äg: Maria Enzell
Hona S*Wynjas Nova
Ex Äg: Yvonne Torstensson

Klass 12 **Ungdjur 3-6 månader**
Hona S*Årke Ängelns Darjeeling
Ex1 Äg: Bernice Skytt

BORLÄNGE, 1 oktober 2011

2 utställda russian blue

Klass 11 **Juniörer 6-10 månader**
Hona DK*Malevitch Hasta La Vista Zarina
Ex1, NOM Äg: Lena Höglund
Klass 12 **Ungdjur 3-6 månader**
Hona S*Årke Ängelns Darjeeling
Ex1 Äg: Bernice Skytt

BORLÄNGE, 1 oktober 2011

3 utställda russian blue

Klass 1 **Supreme Champion**
Hane S*Romanenko's Kalashnikov
HP, NOM Äg: Thomas Johnsson

Klass 2 **Supreme Premier**
Hane S*Limelight's Quatro
HP, NOM Äg: Thomas Johnsson

Klass 11 **Juniörer 6-10 månader**
Hona DK*Malevitch Hasta La Vista Zarina
Ex1, NOM Äg: Lena Höglund

NORRKÖPING, 15 oktober 2011

Domare: Donatella Mastrangelo
3 utställda russian blue

Klass 1 **Supreme Champion**
Hona S*Limelight's Pocahontas DSM DVM
HP, NOM Äg: Kenneth Eklind

Klass 3 **Grand Internationell Champion**
Hane DK*Malevitch Splinters Leonardo JW
CACCS Äg: Kenneth Eklind

Klass 5 **Internationell Champion**
Hona S*Catullus' Blå Bellis
CAGCIB Äg: Lena Hallström
Hane IT*Blueudemonia's Russian Roulette JW
CAGCIB, BIV, NOM, BIS Äg: S Hansson, K Johansson, B Skytt

Klass 9 **Öppen klass**
Hona S*Limelight's Roxanne
CAC Äg: Kenneth Eklind
Hona S*Wynjas Nova
Ex2 Äg: Yvonne Torstensson

Klass 11 **Juniörer 6-10 månader**
Hona FI*Zarin Santa Rosa
Ex1 Äg: Yvonne Torstensson

NORRKÖPING, 16 oktober 2011

Domare: Helene Lis Glader
3 utställd russian blue

Klass 1 **Supreme Champion**
Hona S*Limelight's Pocahontas DSM DVM
HP, NOM Äg: Kenneth Eklind

Klass 3 **Grand Internationell Champion**
Hane DK*Malevitch Splinters Leonardo JW
CACCS, NOM Äg: Kenneth Eklind

Klass 5 **Internationell Champion**
Hona S*Catullus' Blå Bellis
CAGCIB Äg: Lena Hallström
Hane IT*Blueudemonia's Russian Roulette JW
CAGCIB Äg: S Hansson, K Johansson, B Skytt

Klass 9 **Öppen klass**
Hona S*Limelight's Roxanne
CAC Äg: Kenneth Eklind

BROMMA, 5 november 2011

Domare: Fabio Brambilla
15 utställda russian blue

Klass 1 **Supreme Champion**
Hane S*Romanenko's Kalashnikov
HP Äg: Thomas Johnsson

Klass 2 **Supreme Premier**
Hane S*Limelight's Quatro
HP Äg: Thomas Johnsson

Klass 3 **Grand Internationell Champion**
Hane DK*Malevitch Splinters Leonardo JW
CACCS Äg: Kenneth Eklind
Hona S*Årke Ängelns Raisa
CACCS Äg: Bernice Skytt

Klass 5 **Internationell Champion**
Hane IT*Blueudemonia's Russian Roulette JW
CAGCIB, BIV, NOM, BIS Äg: S Hansson, K Johansson, B Skytt

Klass 7 **Champion**
Hona S*Ullaberra's Antonina Agnes Olga
CACIB Äg: Susanne Eriksson

Klass 9 **Öppen klass**
Hona S*Limelight's Roxanne
Champion Äg: Kenneth Eklind
Hona DK*Kirstejn's Laurela BlueDane
Ex2 Äg: Thomas Öberg

Klass 11 **Juniörer - 6 til 10 månader**
Hona FI*Zarin Santa Rosa
Ex1, BIV, NOM Äg: Yvonne Torstensson

Hona S*Årke Ängelns Darjeeling
EX 2 Äg: Bernice Skytt
Hona S*Molotov's Hunky Dory
Ex3 Äg: Maria Enzell

Klass 12 **Ungdjur 3-6 månader**
Hane SE*Rospinglans Billy the Kid
Ex1, BIV Äg: Susanne Eriksson
Hane SE*Rospinglans Adolf Pascal Anton
Ex2 Äg: Susanne Eriksson
Hona SE*Rospinglans Amalia Agnes Anna
Ex1 Äg: Susanne Eriksson
Hona SE*Rospinglans Betty Anfisa Bella
Ex2 Äg: Susanne Eriksson

BROMMA, 6 november 2011

Domare: Thea Friskovec
13 utställda russian blue

Klass 1 **Supreme Champion**
Hane S*Romanenko's Kalashnikov
HP Äg: Thomas Johnsson

Klass 2 **Supreme Premier**
Hane S*Limelight's Quatro
HP, NOM Äg: Thomas Johnsson

Klass 3 **Grand Internationell Champion**
Hane DK*Malevitch Splinters Leonardo JW
CACCS, BIV, NOM, BIS Äg: Kenneth Eklind
Hona S*Årke Ängelns Raisa
CACCS Äg: Bernice Skytt

Klass 5 **Internationell Champion**
Hane IT*Blueudemonia's Russian Roulette JW
CAGCIB Äg: S Hansson, K Johansson, B Skytt

Klass 7 **Champion**
Hona S*Limelight's Roxanne
CACIB Äg: Kenneth Eklind
Hona S*Ullaberra's Antonina Agnes Olga
Ex2 Äg: Susanne Eriksson

Klass 9 **Öppen klass**
Hona DK*Kirstejn's Laurela BlueDane
CAC Äg: Thomas Öberg

Klass 11 **Juniörer 6-10 månader**
Hona S*Årke Ängelns Darjeeling
EX 1 Äg: Bernice Skytt

Klass 12 **Ungdjur 3-6 månader**
Hane SE*Rospinglans Billy the Kid
Ex1, BIV Äg: Susanne Eriksson
Hane SE*Rospinglans Adolf Pascal Anton
Ex2 Äg: Susanne Eriksson
Hona SE*Rospinglans Amalia Agnes Anna
Ex1 Äg: Susanne Eriksson
Hona SE*Rospinglans Betty Anfisa Bella
Ex2 Äg: Susanne Eriksson

NORGE

SKIEN, 30 juli 2011

Domare: Alfred Wittich (CH)
1 utställd russian blue

Klass 7 **Champion**
Hona Koroleva Justina by Buddha
CACIB Äg: Kaija Merta
INTERNATIONELL CHAMPION

SKIEN, 31 juli 2011

Domare: Sirpa Lindelöf (SE)
1 utställd russian blue

Klass 5 **Internationell Champion**
Hona Koroleva Justina by Buddha
CAGCIB Äg: Kaija Merta

Langevåg, 3 september 2011

Domare: Olga Sizova
3 utställda russian blue

Klass 1 **Supreme Champion**
Hane S*Vatulands Igor DVM
HP Äg: Margit Kjetsaa

Klass 12 Ungdjur 3-6 månader
Hona N*Little Merlin's Augustine
Ex 2 Äg: Margit Kjetsaa

Hona N*Little Merlin's Amanda
Ex 1, BIV Äg: Margit Kjetsaa

Langevåg, 4 september 2011
Domare: Donatella Mastrangelo
2 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion
Hane S*Vatulands Igor DVM
HP Äg: Margit Kjetsaa

Klass 12 Ungdjur 3-6 månader
Hona N*Little Merlin's Amanda
Ex 1 Äg: Margit Kjetsaa

TØNSBERG, 25 september 2011
2 utställda russian blue

Klass 7 Champion
Hane IT*Blueudemonia's Russian Roulette JW
NOM Äg: S Hansson, K Johansson, B Skytt
Internationell Champion

Klass 9 Öppen klass
Hona Sofrania Ojos del Salado
CAC Äg: Marek Jakubowski

MOSS, Østfoldkatten, 1 oktober 2011
Domare: Anne-Gro Edström
12 utställda russian blue

Klass 2 Supreme Premier
Hane S*Guldvingens Andi Andison
HP Äg: Eva Smith- Meyer

Klass 7 Champion
Hane Pyotr av Buerlia(N)
CACIB, BIV, NOM Äg: Eva Smith- Meyer
Hane S*Kyanos Akaios
Ex 2 Äg: Veronica, Nilsson
Hona S*Mistlurens Nora
CACIB Äg: BG Fältström

Klass 9 Öppen klass
Hona (N)Troilltampen's Jenna
Ex2 Äg: Hilde Kræmer Moe
Hona (N)Russersølvet Anna
Ex3 Äg: Frode Nilsen
Hona Sofrania Ojos del Salado
CAC Äg: Marek Jakubowski
CHAMPION

Klass 10 Kastrater
Hona (N) Sydspissen Babushka
DRAGEN Äg: Hilde Kræmer Moe
Hona Virgo av Buerlia (N)
CAP Äg: Eva Smith- Meyer

Klass 11 Juniorer 6-10 månader
Hane N*Herit's Chan
Ex1 Äg: Kristian Riiser
Hona DK*Kirstejn's Laurela BlueDane
Ex1, BIV, NOM, BIS Äg: Thomas Öberg

Klass 12 Ungdjur 3-6 månader
Hona Argentum's Little Ball of Fur
Ex1, NOM Äg: Renate Gulbrandsen

MOSS, 2 oktober 2011
5 utställda russian blue

Klass 5 Internationell Champion
Hane DK*Malevitch Splinters Leonardo JW
BIV Äg: Kenneth Ekland
Grand Internationell Champion

Klass 7 Champion
Hane S*Kyanos Akaios
CAC Äg: Veronica, Nilsson
Internationell Champion
Hona S*Mistlurens Nora
CAC Äg: BG Fältström
Internationell Champion

Klass 8 Premier
Hane S*Koroleva Odrian Maximalija
CAPIB Äg: Lotta Hallengren

Klass 11 Juniorer 6-10 månader
Hona DK*Kirstejn's Laurela BlueDane
Ex1, NOM, BIS Äg: Thomas Öberg

Solbergelva 22 oktober 2011
Domare: Charles Spjiker
4 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion
Hane S*Vatulands Igor DVM
HP, BIV Äg: Margit Kjetsaa

Klass 5 Internationell Champion
Hona S*Årke Ängelns Raisa
CACGIB Äg: Bernice Skytt

Klass 11 Juniorer 6-10 månader
Hona S*Årke Ängelns Darjeeling
EX 1 Äg: Bernice Skytt

Klass 12 Ungdjur 3-6 månader
Hona N*Little Merlin's Amanda
Ex 1 Äg: Margit Kjetsaa

Solbergelva 23 oktober 2011
Domare: Lesley Morgan Blythe
4 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion
Hane S*Vatulands Igor DVM
HP, NOM Äg: Margit Kjetsaa

Klass 5 Internationell Champion
Hona S*Årke Ängelns Raisa
CACGIB, NOM Äg: Bernice Skytt

Klass 11 Juniorer 6-10 månader
Hona S*Årke Ängelns Darjeeling
EX 1, BIV, NOM Äg: Bernice Skytt

Klass 12 Ungdjur 3-6 månader
Hona N*Little Merlin's Amanda
Ex 1, NOM Äg: Margit Kjetsaa

Oslo, 5 oktober 2011
Domare: Yan Roca-Folch
2 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion
Hane S*Vatulands Igor DVM
HP, NOM Äg: Margit Kjetsaa

Klass 12 Ungdjur 3-6 månader
Hona N*Little Merlin's Amanda
Ex 1, NOM Äg: Margit Kjetsaa

Oslo, 6 oktober 2011
Domare: Donatella Mastrangelo
2 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion
Hane S*Vatulands Igor DVM
HP Äg: Margit Kjetsaa

Klass 12 Ungdjur 3-6 månader
Hona N*Little Merlin's Amanda
Ex 1 Äg: Margit Kjetsaa

Förkortningar

CAC, CACIB, certifikat för
CAGCIB, CACS fertila katter
CAP, CAPIB, certifikat för
CAGPIB, CAPS kastrater
EX Excellent
MB Mycket Bra
B Bra
HP Hederspris

V Vuxen
J Junior
U Ungdjur
K Kasttrat
T Totalt
Disk Diskvalificerad
BIV Bäst i variant

NOM Nominerad till panel
BIS Best In Show
(t ex BIS vuxen kategori tre)
BOX Best in Opposite Sex
(tidigare BIM -
Bäst i Motsatt Kön)
BOB Best of the Best alla BIS-katter
tävlrar mot varandra

Hälsning från Hilding

Jag heter Hilding (S*UllaBerras Astor Mio Pascal) och bor med min familj i Södertälje. Jag är en nyfiken, pigg och glad kille som gillar när man leker med mig. Jag trivs i mitt höga klätterträd där jag har god uppsikt över allt som sker hemma. När jag blir trött vill jag helst ha kroppskontakt och får jag krypa ner under täcket hos husse och matte i sängen sover jag som en prins, annars sover jag också gärna hos lillmatte. Så småningom ska jag få följa med familjen till sommarstugan på Åland där nya äventyr väntar!

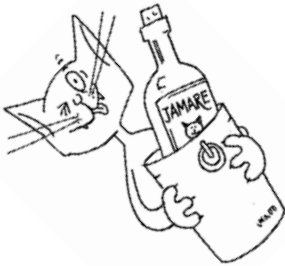
Ryssfest i Väst

Onsdagen den 31e augusti träffades gänget i väst för att umgås och äta gott på stamstället Sukho Thai. Trots att det var mitt i veckan lyckades 11 personer ta sig tid för att träffa likasinnade.

Förutom oss gamla medlemmar så hade vi lockat dit Anna o Lars som köpt två hanar från S*Mudhoneys. Hoppas vi inte skrämde dem med allt vårt RUS-prat.

Patrik Johansson

Leo i skolan!

Vi fick ett meddelande från Therese, lärare i grundskolan. Hon ville tacka för den jättefina rysskalendern 2011 som blivit en succé i hennes klass. Hon berättade att hon använde kalendern i undervisningen där de följde Leos äventyr från kattunge till vuxen. Förväntningarna var stora inför varje ny månad och alla ville läsa Leos lilla berättelse. Eleverna var också helt bedårade av de fina månadsbilderna som delades ut så rättvist som möjligt.

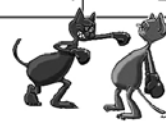
Kul tycker redaktionen

FEBRUARI

Andra månaden i lille Leo! Liv är mycket händerik och han lär sig många nya saker. Världen består inte längre bara av den lilla boliden där han föds, nu kan han och sysskonen röra sig fritt i en stor hage och efter ett tag får de springa omkring i hela rummet. Han leker med små bollar och moss, han kan äta både kött och

annan mat från fat och han kan kisa och bjäsa i lädan med pappspellet. Leo leker och brottas med sina sysskon medan mamma övervakar på behörigt avstånd. Laga och ner i klätterställningen jagar sysskonen varandra och mot slutet av den andra månaden föröker de hoppa över avspärningen i dörröppningen till rummet istället.

	Måndag	Tisdag	Onsdag	Torsdag	Fredag	Lördag	Söndag
v 5		1 <small>Olav, Malmellen</small>	2 <small>Zymlen, Malmellen</small>	3 <small>Olav, Högsta</small>	4 <small>Angar, Anam</small>	5 <small>Agna, Agna</small>	6 <small>Dorina, Doris</small>
v 6	7 <small>Mari, Doris</small>	8 <small>Berta, Bert</small>	9 <small>Agna, Fancilla</small>	10 <small>Isa</small>	11 <small>Thage, Hage</small>	12 <small>Fredrik, Får</small>	13 <small>Agna, Ove</small>
v 7	14 <small>Marian</small>	15 <small>Ögöfar</small>	16 <small>Jukka, Jukka</small>	17 <small>Alvsnöns, Sandra</small>	18 <small>Perla, Perla</small>	19 <small>Gabriella, Olo</small>	20 <small>Hanna</small>
v 8	21 <small>Hilmyr</small>	22 <small>Isa</small>	23 <small>Storke, Doris</small>	24 <small>Melina, Maja</small>	25 <small>Edward, Svart</small>	26 <small>Ingvar, Bertar</small>	27 <small>Eger</small>
v 9	28 <small>Maja</small>	1	2	3	4	5	6

Rasringar i våra grannländer

Damark

Russian Blue Klubben Danmark

Esben Nielsen
Niels Hansens Vej 7
DK-5500 MIDDELFART
esben@russianblue.dk

Interessegruppen for Russian Blue

Ketty Grützmeier
tel. +45 48 25 47 55
matjora@mail.dk

Finland

Suomen Venäjänsiniset ry

Marianna Ripatti
Ansaritie 3 B 25
FIN-00350 HELSINGFORS
Tel. + 358 50 5874054
Marianna.ripatti@pp.inet.fi

Venäjänsinisemme ry

Satu Virtanen
satu.virtanen@elisanet.fi

Norge

Den Norske Russian Blue Klubben

Bodil W Schmidt
Raveien 342
N-3220 SANDEFJORD
Tel. +47 33 45 54 80

Styrelsen

Ordförande

Christina Linder
Östra Bergsgatan 24 A
611 34 NYKÖPING
070-291 98 00
ordforande@russianblueklubben.se

Vice ordförande

Benny Widar
Olvers väg 51
443 60 STENKULLEN
0302-231 27
viceordforande@russianblueklubben.se

Sekreterare

Karin Johansson
Amandas gård 11
414 83 GÖTEBORG
031-42 37 17
sekreterare@russianblueklubben.se

Kassör

Jan Nilsson
Norra Skeppspromenaden 15
417 63 GÖTEBORG
031-47 51 46
kassor@russianblueklubben.se

Ledamöter

Ywonne Wildtberg
Vallgrens väg 9
432 64 BUA
0340-66 17 16
076-816 40 11
ywonnewildtberg@russianblueklubben.se

Anna-Lena Wennergren
Abborrgränd 19
262 41 ÄNGELHOLM
0431-45 29 27
alwennergren@russianblueklubben.se

Martin Hjerstrand
Norra Ågatan 3
416 49 GÖTEBORG
031-701 05 13
martinhjerstrand@russianblueklubben.se

Valberedningens sammanställande

Veronica Nilsson
mecky@comhem.se

Vem gör vad?

Avelshanar

Anmäl/ändra information om din avelshane till:

Ywonne Wildtberg
Vallgrens väg 9
432 64 BUA
0340-66 17 16
076-816 40 11
avelshanar@russianblueklubben.se

Avels- och hälsorådet

Ger bl.a. råd till uppfödare inför parning:

Ywonne Wildtberg (sammanställande),
076-816 40 11
Christina Linder, 070-291 98 00
Eva Nilsson, 013-14 78 75
Martin Hjerstrand, 031-701 05 13

Du kan kontakta rådets medlemmar på deras gemensamma e-postadress
avels.och.halsoradet@russianblueklubben.se

Kullinformation

Planerade parningar, väntade och födda kullar samt omplacering av katter meddelas till:

Webbansvarig för russianblueklubben.se samt Ryska Postens redaktion.
webbansvarig@russianblueklubben.se
ryskaposten@russianblueklubben.se

Medlemsregister

Nya medlemmar, namn- och adressändringar eller utebliven Ryska Posten, meddelas till:

Jan Nilsson
Norra Skeppspromenaden 15
417 63 GÖTEBORG
031-47 51 46
kassor@russianblueklubben.se

Russian blueinformation

Alla som har frågor om rasen russian blue som sällskapskatt, avelskatt, utställnings-katt eller annat vänder sig till:

Ywonne Wildtberg
Vallgrens väg 9
432 64 Bua
0340-66 17 16
076-816 40 11
info@russianblueklubben.se

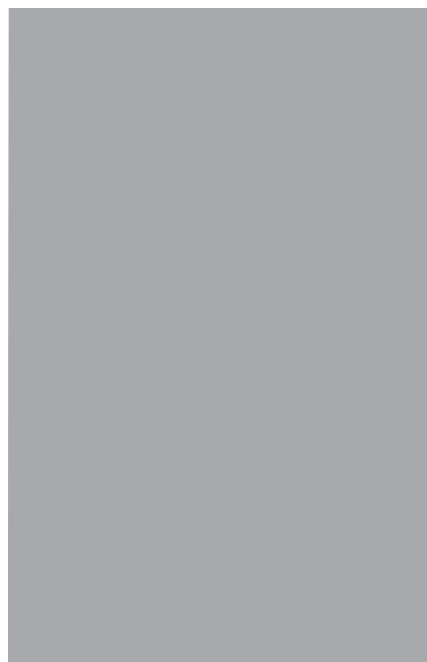
Utställningsresultat

Vi ber dig som ställt ut din katt att skicka resultatet till:

Charlotte Bredberg
Gröndalsvägen 34
117 66 STOCKHOLM
08-10 40 01

utställningsredaktor@russianblueklubben.se

Vi vill gärna ha samtliga utställda ryssars resultat.

S*Sirius Watch That Man "Igor"

Bilden är tagen av
lillmatte Lisa Grundin

Avsändare/returadress:
RYSKA POSTEN Jan Nilsson
N. Skeppspromenaden 15
417 63 GÖTEBORG

FÖRENINGSG-
BREV

B

S*Mistlurens Nils
foto Ing-Marie Holst

3 NR FÖR ENDAST 139:-

**SVERIGES
STÖRSTA
KATTMAGASIN!**

Frankeras ej.
KATTLIV
bjuder på
portot!

Ja, jag vill prenumerera på Kattliv 3 nr för 139:-
174 (ordinarie pris 177 kr).

NAMN

ADRESS

POSTADRESS

TELEFON

E-POST

Erbjudandet gäller endast nya prenumeranter inom Sverige.

KATTLIV

Svarspost

411 318 000

434 20 Kungsbacka